

Ožujak / Travanj 2019

Svezak 101, Broj 2

# Glasnik Kristovog Kraljevstva



## Prijestupi

Posljednji Dan • Veliko Mnoštvo

Milosrđe • Božja Mudrost iz Tri Perspektive

Koji je Grijeh Najgori? • Duhovno Ubojstvo

# Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

## Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut  
P.O. Box 3274  
Bremerton, WA 98310  
ThePBI@comcast.net  
www.HeraldMag.org

## Dopisnici

102 Broad Street  
Chesham, Bucks, HP5 3ED  
Engleska

Berejski Biblijski institut  
P.O. Box 402  
Rosanna, Victoria 3084  
Australija

## Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtijev.

# Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

## Za nas Biblija jasno uči

**DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA** — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

**DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE** posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

**DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET** zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

**DA JE NADA CRKVE** da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

**DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE** usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

**DA JE NADA ZA SVIJET** milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

# U Početku



**Dok smo** u tijelu, iako smo mi nova stvorenja koja se razvijaju, mi smo podložni pogreškama. Ponekada su to jednostavna poskliznuća, međutim ponekada su to više

zabrinjavajući prijestupi. Ako nam je stalo do toga da pazimo kako hodimo, i do samoispitivanja našeg vladanja, tada ćemo imati prilike razmatrati naše prijestupe, i ponekada od drugih koje promatramo.

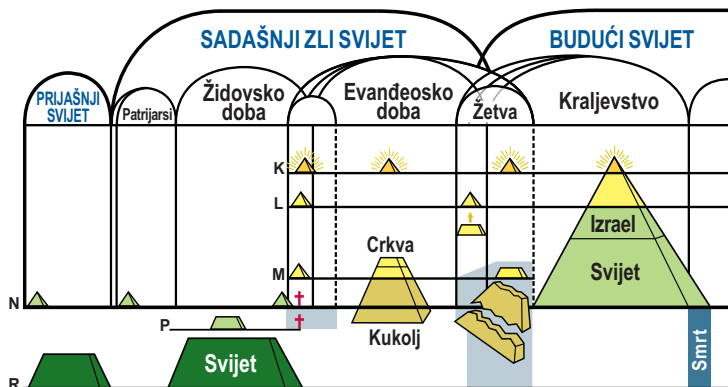
U Levitskim zakonima, postojala su tri temeljna prinosa: Žrtve paljenice, Žrtve zajedništva, i Žrtve za grijeh. Za treći set, postojali su posebni prinosi nazvani prinosi za Prijestupe za prekršaje posebne težine. To je od prijestupnika zahtijevalo ne samo da prinese propisane, i ponekada skupocjene, prinose i tako pokaže pokajanje, nego je čak morao dati i novčanu nadoknadu, plus dodatnih 20%. To je služilo tome da ostavi utisak na pokajničkog prijestupnika glede težine prijestupa, i da pomogne prijestupniku cijeniti vrijednost ponovnog vraćanja u svježi položaj pred Bogom.

Slično tome, mi bi smo trebali trezveno razmotriti naše prijestupe, nadoknaditi terete koje su oni možda napravili drugima, iskazati iskreno žaljenje, i nastojati ne ponavljati prijestup.

Zbog približavanja razdoblja Gospodinove večere, naš prvi članak razmatra „Posljednji Dan” Isusove službe, uključujući simbole njegove smrti. Posebno bi u ovom razdoblju, bilo prikladno za nas da razmišljamo o tome kako izbjeći osobne prijestupe u dolazećoj godini.

## SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja



### Prijestupi Ožujak / Travanj 2019 Svezak 101, Broj 2

- 4 Posljednji Dan
- 8 Veliko Mnoštvo
- 12 Milosrđe
- 16 Božja Mudrost iz Tri Perspektive
- 20 Koji je Grijeh Najgori?
- 24 Duhovno Ubojstvo

Naš je drugi članak o „Velikom Mnoštvu,” podsjećajući nas na klasu koja nije toliko pažljiva koliko bi to trebala biti u izbjegavanju prijestupa, i također na Božje milosrđe i milost koji su pružili takvu predivnu nagradu čak i za takve.

Naš nas treći članak podsjeća na predivne vrline „Milosrđa,” članak iz pouke jednog od najpredanijih radnika u radu PBI – a, Br. Michaela Nekore.

Naš četvrti članak daje nam uvid, koristeći usporedbu triju gledišta o Nebeskoj Mudrosti. Sadrži duboke uvide u pouke o mudrosti iz Izreka, Propovjednika, i Joba.

Naš peti članak govori o vrlo osobnim životnim iskustvima koja pokazuju Božje strpljenje, dobrotu, i pobjedničku milost. Naslovljen je „Koji je Grijeh Najgori?”

Naš zadnji članak je otrežnjavajući pogled na „Duhovno Ubojstvo,” izvučen iz širokog iskustva starog vojnika križa, koji nas je napustio, ali kojega se braća širom svijeta sjećaju. Ivan je napisao, „svaki koji mrzi svoga brata, ubojica je.” Treba li braću podsjećati na taj tekst? Iskustvo sugerira, Da.

Mi se nadamo da će nam ove pouke od mnoge iskusne braće svima pomoći odbaciti tjelesne slabosti, kako bi smo bolje mogli „pratiti Jaganjca kamo god on pođe” (Otkrivenje 14:4).

# Posljednji Dan

*„Idite u grad tomu i tomu i recite mu ... Učitelj veli: Vrijeme je moje blizu, kod tebe slavim pashu sa svojim učenicima ... I učine učenici kako im naredi Isus ... Uvečer bijaše Isus za stolom s dvanaesticom” (Matej 26:18-20).*



**Došli smo** do posljednjeg dana u životu našeg Gospodina, 14 Nisana, dana kada će biti podignut na križ Kalvarije za naše grijehе. Sunce je zašlo na zapadu. Još uvijek je svjetlo, ali 13 dan završava, Četvrtak prelazi u Petak, prije 2000 godina. Svijeće su upaljene za nadolazeći mrak. Tama se također spušta i među neprijatelje sina Božjeg.

Četiri dana prije, dok su Isus i njegovi učenici sjeli večerati u Betaniji, draga Marija dala je Isusu skupocjeni dar. Podizanje Lazara iz mrtvih još je uvijek bilo svježе u njenim mislima, ali mnogo prije toga ona je voljela sjediti kod nogu Isusovih i slušati riječi života. Marija je otpečatila alabastrenu bočicu sa nešto više od 1 i 1/2 šalice skupocjenog mirisnog ulja. Ona je to prvo izlila Isusu na glavu, ostatak na njegove oprane noge, i obrisala je ostatak sa njenom kosom. Ubrzo je miris narda ispunio kuću.

Tisuću godina ranije, Salamun je zapisao riječi: „Dok je car za stolom, narad moj pušta svoj miris” (Pjesma 1:12). Isus se je sjetio toga. Kasnije, Isus će biti umotan sa mirom i alojom, što predstavlja njegovu smrt i izlječenje koje će doći od nje. Međutim ovdje je bio miris ljubavi – i to je ispunilo njegovo srce.

Idućeg jutra, u **Ponedjeljak** ujutro, još uvijek 10 Nisana, Isus je ujahao u Jeruzalem na magaretu, što predstavlja nova učenja milosti i istine koja on donosi. Mnoštvo ga je objavljivalo kraljem, i sa pravom, jer on je bio njihov Mesija. Međutim njegova dobrodošlica prethodila je njegovoj smrti. Pashalni janjci bili su izabrani 10 Nisana, i on je bio predstavljen Izraelu istog dana.

**Utorak**, Isus je prokleo drvo smokve, očistio hram, i poučavao narod.

**Srijeda**, hramski vođe suprotstavili su se Isusu i poslali zastupnike da ga uhvate u riječi. Bilo je to bezuspješno – nijedan čovjek nije govorio kao ovaj. Međutim bio je to iscrpljujući dan. On je tokom dana poučavao narod, javno je optužio Izraelske vođe, i upozorio na dolazeći sud. Kada je navečer napokon krenuo za Betaniju, zastavio se na Maslinskoj Gori i izgovorio dva poglavlja proročanstva i usporedbi svojih učenicima.

Isus je **četvrtak** proveo sa svojim učenicima u Betaniji. Kako je sunce zalazilo, počeli su se odigravati posljednji događaji.

Isus je poslao dvojicu učenika ispred sebe u Jeruzalem da učine pripreme, sa zagonetnim uputama. Ušavši u grad naići će na čovjeka koji nosi vrč vode. Oni ga trebaju slijediti u koju god kuću uđe, i zatražiti od upravitelja kuće da pripreme Pashu. On će im pokazati veliku prostranu gornju sobu, prostrtu sa tepisima i jastucima za objedovanje. Ali pretpostavite da nisu našli takvog čovjeka? Ili da su našli više od jednog? Ili će možda okasnuti na putu i tako propustiti namjeravanu vezu. Ili će prvi čovjek možda skrenuti u pogrešan dom?

Ne, sve će ići dobro. U ovom zadnjem nalogu, oni će imati daljnji opipljiv znak da Gospodar upravlja cjelokupnom situacijom. Tako su svi sveci tokom cijelog doba nalazili imenovane Isusove slugе, koji nose posude istine. Slijedeći ih, ustanovit će da se je njihov gospodar pobrinuo za bogatu trpezu blagoslova.

Tamo su učenici sve pripremili. „U određeni čas,” Isus je sjeo sa 12 apostola (Luka 22:14). Neki pretpostavljaju da je Pasha bila ono što su učenici bili pripremili. Drugi pretpostavljaju da je bila posljednja večera prije Pashe, zapažajući Isusove riječi, da neće jesti Pashu sa svojim učenicima sve do kraljevstva. U svakom slučaju, većina Židova će slijedećeg popodneva donijeti svoje janjce u hram, otprilike u vrijeme kada je Isus dovršio svoju pat-



Marija, pažljivo sluša Isusovu pouku.

nju na križu. I u svakom slučaju, Isus će umrijeti 14 Nisana, kao što je bilo predviđeno stoljećima prije u praliku Pashe.

### Domaćin Večeri

Isus je bio domaćin tog okupljanja. Bilo je uobičajeno da domaćin ponudi gostima čašu osvježanja na početku događaja večeri. Isus je to ponudio svojim učenicima prije obroka. Ali on sam to ne bi primio. On je stoga rekao svojim učenicima, „Uzmite je i razdijelite među sobom” (Luka 22:17). On im je objasnio, „Jer kažem vam, ne, neću više piti od roda trsova dok kraljevstvo Božje ne dođe” (redak 18).

Nakon toga, kako se je obrok nastavio, Isus je uzeo kruh simbolizirajući svoje tijelo, i „rod trsov” simbolizirajući svoju krv, i prosljedio ih svojim učenicima kao simbole svoje žrtve. Mi ih primamo sa zahvalnošću. Bez Isusove žrtve za nas, mi nemamo života u nama.

### Posljednja Večera

Kako se je večera nastavila, Isus je primijetio da je nešto bilo prevideno. Bilo je uobičajeno da se gostima operu noge, kako bi im bilo ugodno tijekom večeri. Oni su hodali možda nešto više od 4km iz Betanije, i bili bi zahvalni za takvo dobročinstvo. Međutim nijedan od učenika nije iskoristio priliku da služi drugima na taj način.

Tako da je Isus to učinio. Jedino Ivan bilježi tu epizodu. Isus je uzeo ručnik u ruke, nalio vode u posudu, i oprao noge svakom od svojih učenika. Sigurno su već kod prvog učenika oni prepoznali poantu, i baš kada je Isus došao do Petra, on je razbio napetost odbijajući da mu gospodar tako služi. Petar je imao dobar duh, ali Isus je imao na umu nešto dublje. Isus je trebao umrijeti za sve njih. Ono što naš Gospodin sada čini bilo je simbol čišćenja koje im je jedino on mogao dati – i nama.

„Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom,” rekao je Isus (Ivan 13:8). Iste se riječi odnose na svakoga od nas. Mi smo po prirodi grešnici. Ako nas naš Gospodin ne očisti, mi nećemo moći imati udjela s njim. Nismo li blagoslovljeni imati samog Sina Božjeg, koji se je sagnuo da nam posluži na taj način? Ako bi Isus to učinio za nas, tada bi smo mi sa istim duhom trebali služiti drugima. Svatko od nas shvaća tu pouku od našeg gospodara.

### Ruka Izdajnika

Očito je da je nakon toga Isus uveo simbole svoje smrti, kruh i čašu. Luka kaže, nakon spominjanja tih simbola, da je Isus rekao kako je ruka njegovog izdajnika bila za stolom (Luka 22:21), i Ivanov izvještaj kao iduću stvar uvodi to u vezi Jude. To nije bila intelektualna stvar za Isusa. Njega je to dirnulo. Uznemirilo ga je. Ivan 13:21



Isus, pere noge svojim učenicima

kaže o Isusu da je bio , „potresen u duhu” i da je rekao „Zaista, zaista, kažem vam: jedan će me od vas izdati.”

Vijest ih je sve iznenadila. Svi su počeli osvrtni unakolo, pitajući se o kome je govorio, i pitajući se jesu li to oni. Petar vjerojatno, malo udaljen, pitao je Ivana, koji je bio odmah do Isusa, da ga pita na koga je mislio. Isus je odgovorio, „Onaj je kome ja dadnem umočen zalogaj” (Ivan 13:26). Isus je uzeo zalogaj hrane, umočio ga u umak, i dao ga Judi. Vjerojatno je jedino Ivan to čuo, i kada je zatim Isus rekao Judi, „Što činiš, učini brzo,” oni su pretpostavljali da je Isus mislio da on ode kupiti nešto za Pashu, ili da možda da nešto milostinje siromasima (Ivan 13:27-29).

Juda je sada bio otišao. Isus je sada počeo pripremati svoje učenike za svoj odlazak. Što će reći u preostalom kratkom vremenu?

- On im je rekao da odlazi.

- Dao im je novu zapovijed, da ljube jedni druge, „Po ovom će svi znati da ste moji učenici” (Ivan 13:35). I tako je i funkcioniralo. Kršćanstvo je obilježeno kao religija ljubavi, iznad svih drugih.

- Petar je protestirao, govoreći da je on spreman čak dati svoj život za Isusa. I on je to i mislio. On je rekao istu stvar tjednima ranije, kao i svi učenici – i oni su to svi mislili, što je pokazano time što su slijedili Isusa u Jeruzalem, znajući za opasnost. Međutim pomaljšao se strah, i Isus je upozorio Petra na tri poricanja prije nego pijetao zakukuriče.

- Isus se zatim obratio svojim učenicima kako bi mladoženja pričao sa nevjestom. Kada bi Židovski mladić zaprosio nevjestu, ako je njen odgovor bio da, ona bi uzela čašu vina koju joj je ponudio mladoženja. Isus je prosljedio čašu, i oni su je svi uzeli. Zatim je Isus bio rekao da odlazi pripremiti im mjesto, kao što bi

mladoženja pripremio stambene prostore za novu obitelj, i da će se kasnije vratiti i tražiti svoju nevjestu. „Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja” (Ivan 14:3).

● Toma, Filip i Juda imali su pitanja, i Isus im je dao odgovore koje će razumjeti kasnije. Isus je obećao da će ih u njegovoj odsutnosti sveti Duh voditi, preko kojega će se Isus i Bog nastaniti među njima.

Isus je zatim zaključio tu prigodu: „Ustanite, podimo odavde!” (Ivan 14:31) Dok su odlazili istočno, možda je izrezbarena loza na vratima blizu hrama bila povodom lekcije o trsu i lozama. Isus je ponovio svoju zapovijed o ljubavi, i uvjerio ih da su mu oni bili povjerljivi prijatelji, i da ih je on izabrao, i dao im zadatak da donose plod.

Drugi će ih mrziti i progoniti ih, ali se oni ne bi trebali spotaknuti zbog toga. Zatim je bio ponovio svoje ranije, zagonetne misli, malo ih prepravivši. „Malo, i više me nećete vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti.” Oni će na neko vrijeme osjetiti veliku tugu, ali će ga vidjeti podignutog iz mrtvih, uvelike će se radovati, i nastaviti će dalje sa obnovljenim duhom, revnošću, i vjerom. Tada „srce će vam se radovati” i nitko im ne bude mogao zamagliti tu radost. Riječi su i dalje bile zagonetne, ali uskoro ih budu shvatili.

Zatim im je govorio mnogo jasnije: on je bio došao od Oca, u svijet, i sada bude napustio svijet i vratio se svom Ocu. Ali, on je rekao, dolazi kušnja, i oni će se svi raspršiti na neko kratko vrijeme.

Zatim je podigao svoj pogled prema nebu i molio se glasno za svoje učenike, molitvom koja se nalazi u 17 poglavlju Ivana. Čuvaj ih, posveti ih, hrani ih.

Stigli su do potoka Kidrona, istočno od Jeruzalema, i zatim u Getsemani, u podnožju Maslinske Gore. Isus je pozvao Petra, Jakova i Ivana da dođu malo dalje i bdiju s njim. Isus je tri puta tražio od Oca da sazna da su sve stvari bile dobre. Osjetila se velika jakost, žar, i zabrinutost. Težina njegovog zadatka pritiskala je Isusa sa velikim pritiskom nego mi to možemo shvatiti. Međutim anđeo mu je pružio podršku, i on je dobio mir. Jačina njegovih molitvi sačuvana je za nas vjerojatno kroz svjedočanstvo mladog Ivana Marka, koji je bio u sjeni, dok su drugi spavali.

## Pratnja

Bog nije dozvolio išemu da ometa Isusa dok se je on hrvao u molitvi. Zatim je došlo vrijeme. Juda je pred-

vodio naoružanu četu i izdao Isusa sa poljupcem. Isus se je bio obratio svojim zarobljivačima, i kada su svi oni bili popadali, on je jednostavno mogao otići. Međutim to je bilo njegovo vrijeme. Ali Isus je i dalje kontrolirao situacijom. On je iscijelio uho Malhu, i pobrinuo se za slobodu svih svojih učenika. Zatim se je suočio sa časom tame sam, izuzev uz svog Oca.

Isus je bio odveden Ani, tamo svezan, i poslan njegovom zetu Kaifi, prvosvećeniku te godine. Petar i Ivan pratili su ga sa udaljenosti. Ivan je dobio dozvolu ući u Kaifino dvorište, dovodeći tako Petra u opasnost. On se je tri puta odrekao Isusa. Kada je pijetao zakukurikao, Luka kaže da je Isus pogledom uhvatio Petra, koji je gorko zaplakao.

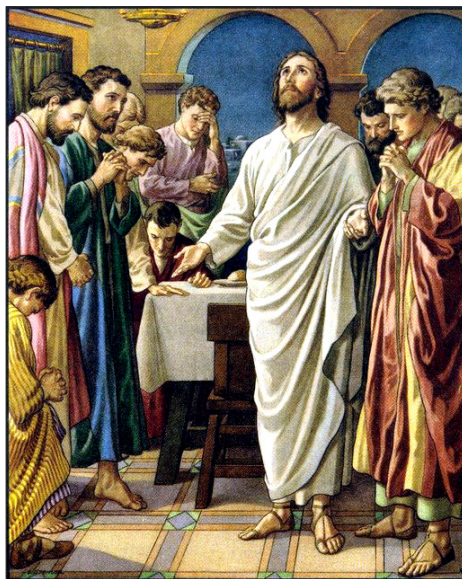
U međuvremenu vijeće je osudilo Isusa. Oni su tražili svjedoke, i neki su se pojavili, ali niti dvojica se nisu složili. Konačno su pronašli dvojicu čija su se svjedočanstva slagala oko Isusove prijetnje hramu. Isus nije odgovarao sve dok ga Kaifa nije preklinjao da govori, kao uzvišeni nagovor poštovanom čovjeku. Isus je zatim odgovorio, „I gledat ćete Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi s oblacima nebeskim” (Marko 14:62).

To je bilo to. Nije to bilo ono što su oni željeli, ali je bilo dovoljno blizu. Prvosvećenik je razderao svoju odjeću pretvarajući se da je užasnut, zahtijevajući presudu, i vijeće se složilo. Nakon toga, vojnici su si uzeli slobodu ismijavati ga, pljuvati na njega, stavili su mu povez na oči i udarali ga, i ismijavali se od njege sve dok se nisu umorili od svoje zabave.

## Jutro

S prvim zrakama svjetla, svećenici i starješine složili su se oko njihove presude i doveli su Isusa Pilatu. Isus je rekao malo Pilatu i ništa na optužbe svećenika i starješina. Pilat se čudio njegovoj rezerviranosti. Pilatova žena ga je upozorila, "Mani se ti onoga pravednika jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega” (Matej 27:19). Pilat je izrekao presudu: „Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku” (Luka 23:4) Međutim njegovi su ga optužitelji grdili, tvrdeći da on buni narod od Galileje do Jeruzalema.

Galileja? On je Galilejac? Herod, vladar Galileje, bio je u to vrijeme u posjeti Jeruzalemu. Pilat će tu stvar poslati njemu. Herod je bio znatiželjan i voljan vidjeti nekakvo čudo, ali Issu mu nije odgovorio niti



Isus se moli za svoje učenike

riječ, stoga ga je Herod vratio natrag Pilatu, ali prije toga su Herodovi ljudi obukli Isusa u purpur i ismijali ga.

Pilat se suočio sa Isusom po drugi puta. On je odlučio bičevati Isusa, što je bio brutalan proces, i osloboditi ga. Isus je bio izbičevan, i vojnici su mu napravili krunu od trnja, i više ga puta udarali, ismijavajući ga kao Kralja Židova. Pilat ga na taj način predstavio mnoštvu, očekujući suosjećanje. Ali nitko ga nije pokazao. Umjesto toga, mnoštvo je psovalo: „Mi imamo Zakon i po Zakonu on mora umrijeti jer se pravio Sinom Božjim” (Ivan 19:7).

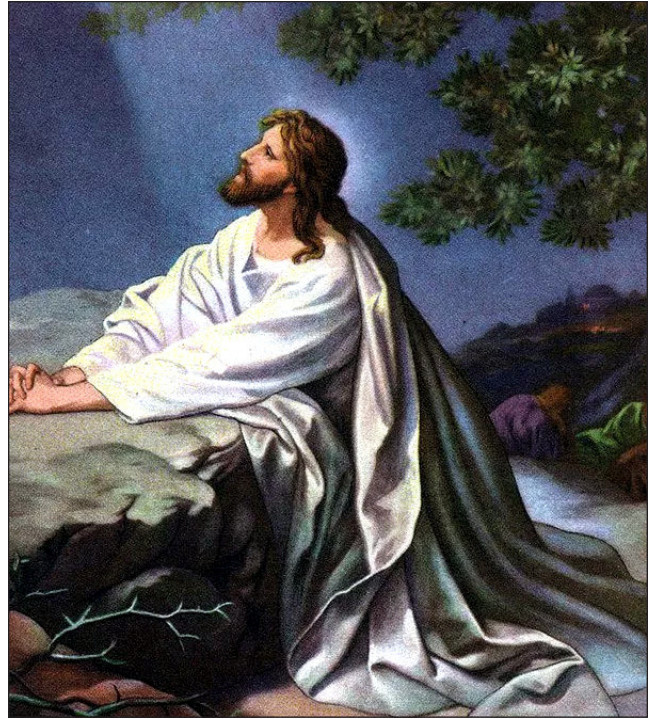
Sin Božji? Sada se je Pilat još više uplašio. On je opet doveo Isusa u sudsku dvoranu. "Odakle si ti?" Isus mu nije odgovorio, sve do Pilatove tvrdnje da ima moć pogubiti ga ili ga osloboditi, Isus mu je rekao, „Ne bi imao nada mnom nikakve vlasti da ti nije dano odozgor” - prešutno priznanje svog položaja pred Bogom.

Sada je već bio šesti sat od ponoći. Pilat je pokušavao osloboditi Isusa, ali kad su mu zaprijetili sa optužbom za neulojalnost Caru, popustio je. On je oprao svoje ruke, ali nije mogao oprati svoju krivnju. Tri godine kasnije ubit će se vlastitim rukama, suočen sa optužbama protiv sebe koje su došle do Cara.

## Golgota

Oni su odveli Isusa na mjesto lubanje, Golgotu, Šimun Cirenac bio je regrutiran da nosi križ. Na Golgoti, željezni čavli jednim za drugim udarcem prikovat će njegove ruke i noge za grubi drveni križ. On će idućih šest sati izdržati razgolićenje i poniženje. Ali on neće zaustaviti svoje misli od toga da nastavi težiti ka ostvarenju svog zadatka.

- Njegove haljine su bile razdijeljene bacanjem kocke
- On je pokajničkom lopovu obećao kraljevstvo
- Zadužio je Ivana da se pobrine za njegovu majku
- On je primijenio na sebe Psalam 22 na križu
- On je okusio ocat da ispuni proročanstvo



Isus u vrtu

- Povikao je, „Dovršeno je”
- On je tiho predao svoj duh Bogu

U podne je nastala tama koja je trajala tri sata. Isus je umro između dvojice razbojnika ali je bio sahranjen u grobnicu bogataša. Zemlja se potresla kada je umro, hramski zastor se je razderao, grobovi su se otvorili, i tijela su bila izbačena van. Stotnik i njegovi vojnici uplašili su se, i rekli su, „Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj” (Matej 27:54).

Završio je Petak, 14 Nisan. Počeo je Šabat, i Isus je počivao u grobu. Njegova je bol završila, njegovo je djelo bilo dovršeno. U Izraelskim kućama posvuda, bile su upaljene dvije svijeće sa dolaskom Šabata. Te su se svijeće zvale Zakor (sjeti se), i Šamor (obdržavaj). Mi se sada sjećamo. Mi sada obdržavamo.

— David Rice

# Veliko Mnoštvo

*„Nakon toga vidjeh: eno velikoga mnoštva, što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena, i pučā, i jezika! Stoje pred prijestoljem i pred Jagancem odjeveni u bijele haljine; palme im u rukama. Viču iz glasa: "Spasenje Bogu našem koji sjedi na prijestolju i Jagancu" (Otkrivenje 7:9,10 Jeruzalemska Biblija).*



**Veliko mnoštvo** iz Otkrivenja 7 bilo je stvar od velikog zanimanja istraživačima Biblije i pitanje prijepora što se tiče njihovog konačnog položaja i uloge u Božjem planu. Mnogi su

razmišljali o svojim nadanjima i očekivanjima isto tako kao i o radostima koje će doživjeti i kako se to uklapa u druge skupine ljudi spomenute u Bibliji. Razmatranjem Svetog Pisma utvrđujemo da je Veliko Mnoštvo bilo prikazano na nekoliko mjesta.

Psalam 45:13-15 kaže, „Kći kraljeva korača unutra u punom sjaju: haljina njezina zlatom izvezena. U haljini iskićenoj vode je kralju, za njom djevojke, drugarice njezine, privode k tebi. Vode ih veselo i radosno, ulaze u palaču kraljevu.” Psalam 45 opisuje mladoženju, nevjestu, i njene drugarice.

**Mladoženja:** Lako je otkriti koga simbolizira mladoženja u ovom Psalmu; to je najprije opis Isusa u njegovom ljudskom obliku i zatim kao pobjedonosnog Kralja. Možemo si samo zamisliti kako bi izgledao savršen čovjek. Ovaj Psalam daje odgovor: „po usnama ti se milina prosula” (Psalam 45:2). Luka 4:22 dodaje, kada su oni u sinagogi čuli Isusa govoriti, „I svi su mu povlađivali i divili se milini riječi koje su tekle iz njegovih usta.”

Pisac poslanice Hebrejima je citirao 4 redak Psalma, „konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu. Njega postavi baštinikom svega; Njega po kome sazda svjetove. On, koji je odsjaj Slave i otisak Bića njegova te sve nosi snagom riječi svoje, pošto očisti grijeha, sjede zdesna Veličanstvu u visinama” (Hebrejima 1:2,3). Pavle identificira mladoženju iz Psalma 45 kada piše, „A za Sina kaže: Bog je prijestolje tvoje u svu vječnost i žezlo kraljevstva tvoga žezlo je pravičnosti” (Hebrejima 1:8 NS).

**Nevjesta:** Opis nevjeste započinje sa, „Počasna pratnja tvoja jesu

kćeri kraljeve; s desne ti strane stoji kraljica, sjajna u ofirskom zlatu. Čuj kćeri, pogledaj i prigni uho svoje: zaboravi narod svoj i očinski dom svoj” (Psalam 45:9,10). Koliko su slični osjećaji ovih stihova Isusovim riječima u Mateju 10:37, „Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan.” Nevjesta je privučena iz svih naroda na zemlji, palog čovječanstva. Pavao objašnjava u Efežanima 5:25,27, „Krist je ljubio Crkvu te sebe predao za nju te sebi predvede Crkvu slavnu, bez ljage i nabora ili čega takva, nego da bude sveta i bez mane.”

Ta temeljna odanost stvara duboko cijenjenje u srcu ženika: „Kralj žudi ljepotu tvoju...Kći kraljeva korača unutra u punom sjaju: haljina njezina zlatom izvezena” (Psalam 45:11,13). Ovdje se opisuje njena unutarnja ljepota i Petar piše, „Vaš nakit neka ne bude izvanjski - pletenje kose, kićenje zlatom ili oblačenje haljina. Nego: čovjek skrovita srca, neprolazne ljepote, blaga i smirena duha. To je pred Bogom dragocjeno” (1. Petrova 3:3,4). Njena haljina zlatom izvezena ne pokazuje samo njen status kao Kraljice i njen položaj Božanske prirode, nego također i njenu vjernost.

Petar uspoređuje pročišćavanje vjere sa pročišćavanjem zlata kada on navodi, „da prokušanost vaše vjere — dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša — stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista” (1. Petrova 1:7).

## **Djevice, Njene Drugarice:**

Postavlja se pitanje što se tiče identifikacije pratilaca i kako oni dolaze biti s mladenkom na putu na njeno vjenčanje. Činjenica da su bili djevice pokazuje da su oni bili čisti i neokaljani. Ako svi oni idu na vjenčanje i vjenčanje je na nebu, tada oni moraju oboje predstavljati duhovne klase.

Sve su djevice krenule sa iste pozicije – palo čovječanstvo. Oni su se odazvali na Kristovu poruku tijekom Evandeoskog Doba (Kršćanske Ere). Nisu svi koji su čuli Kristovu poruku



*„Žena se njegova pripremila” (Otkrivenje 19:7)*



Isus govori svojim učenicima da čekaju na sveti Duh u Jeruzalemu. On je došao 10 dana kasnije na Pedesetnicu

tijekom njegovog boravka na zemlji imali biti izabrani. Krist objašnjava, „Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan” (Ivan 6:45). U retku 65 on dodaje, „Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca.”

Sa Kristovom smrću i uskrnućem, bio je otvoren put, koji prethodno nije bio dostupan. Kristova je smrt pribavila otkupninu da oslobodi čovječanstvo od smrtne kazne koja je prešla na njih kroz Adamovu neposlušnost. Daljnji učinak Kristove smrti i uskrnuća bio je simboliziran sa kidanjem drugog vela u hramu. To je pokazalo da je sada bio dostupan pristup Bogu kroz prihvaćanje Kristove žrtve (Hebrejima 6:19,20).

Dolazak svetog Duha na Pedesetnicu označilo je da je put ka „premiji uzvišenog poziva Božjeg u Kristu Isusu” (Filipljanima 3:14) bio otvoren. U Petrovoj propovijedi Židovima on je rekao, „pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha; i primičete dar svetoga Duha; Jer je za vas obećanje i za djecu vašu, i za sve daljne koje će god dozvati Gospod Bog naš” (Djela 2:38,39). Poruka je bila upućena najprije Židovima a zatim također i Grcima (Poganima) (Luka 24:47; Rim. 1:16; 2:9-11).

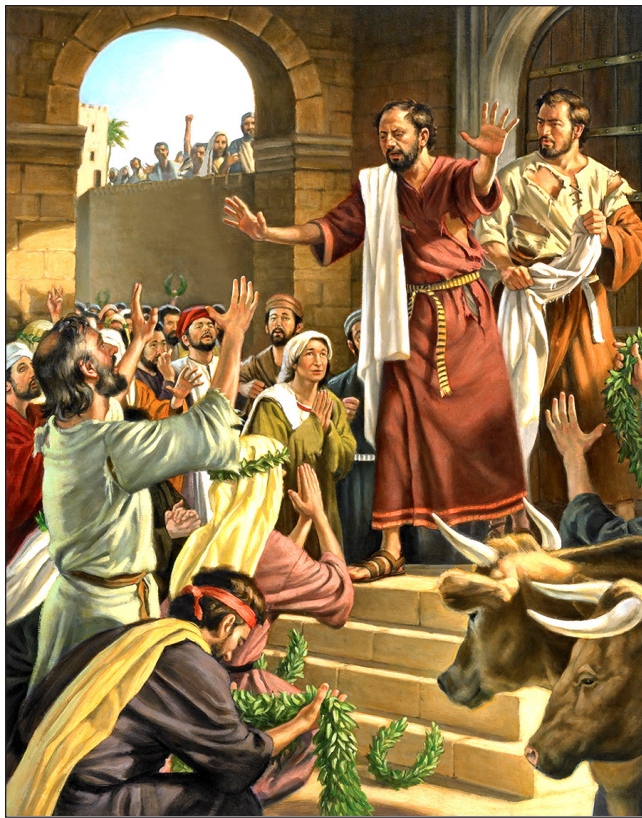
**Pogani:** Dok je Isus bio rekao kod svog prvog dolaska da je njegova služba bila isključivo za Židove (Matej 15:24), Petar je primio viziju od Boga objašnjavajući da je vrijeme isključive naklonosti za Židove završilo i da je sada bio otvoren put za Pogane da uđu. Petar je tada izrekao ove riječi, „Sad uistinu shvaćam da Bog nije pristan, nego - u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga

se boji i čini pravdu [čini ono što je ispravno]” (Djela 10:34,35). Židovima u Pizidijskoj Antiohiji, Pavao i Barnaba odvažno su rekli, „Trebalo je da se najprije vama navijesti riječ Božja. Ali kad je odbacujete i sami sebe ne smatrate dostojnima života vječnoga, obraćamo se evo poganima. Jer ovako nam je zapovjedio Gospodin: Postavih te za svjetlost poganima, da budeš na spasenje do nakraj zemlje. Pogani koji su slušali radovali su se i slavili riječ Gospodnju te povjerovali oni koji bijahu određeni za život vječni” (Djela 13:46-48).

### Bog Nije Proizvoljan u Odabiru

Neki mogu reći da je Bog nepravedan. Nisu svi koji su čuli Njegovu riječ pozvani i svi pozvani neće biti izabrani. Neće svi koji ulaze u savez žrtve primiti isti položaj ili čast. Jehova donosi odluke o tome što će na koncu dovesti do ispunjenja Njegove namjere. Postoje brojni primjeri u Starom Zavjetu o donesenim odlukama koje su bile u suprotnosti s čovjekovim razmišljanjem. On je izabrao Izaka mimo Išmaela, Jakova mimo Ezava, i Izrael (iako brojčano najmanji) mimo svih naroda na zemlji.

Odabir Levijevog plemena da služi Bogu u Tabernakulu pokazuje Božju apsolutnu moć da izabere koga On hoće, i koje će položaje dodijeliti, suprotno ljudskoj mudrosti. Levi je bio nasilan prema čovjeku i grub prema životinjama. Jakov nije želio imati nikakav udio u Levijevoj srdžbi i prokleo ga je kratko prije svoje smrti (1. Mojsijeva 49:5-7). Aron, koji je vodio Levijevo pleme u vrijeme Izlaska, također se čini neobičnim izborom. 2. Mojsijeva 32:4 kaže da je on bio popustio pritisku naroda da napravi zlatno tele i oni su onda objavili, „Ovo su



*Pavao i Barnaba propovijedaju*

bogovi tvoji, Izraele, koji su te izveli iz zemlje Egipatske!”

Odabir Levijevog Plemena tipizira odabir Crkve Prvorođenih (Hebrejima 12:23). Leviti (22,273 pobrojanih) zamijenili su prvorođene koji su bili spašeni u Egiptu (4. Mojsijeva 3:40-51). Također je zanimljivo zapaziti da cijelo pleme nije imalo nasljedstva u zemlji, a ne samo svećenici. „Svećenici Levijevci - sve pleme Levijevo - neka nemaju udjela ni baštine s Izraelom; neka žive od žrtava paljenih Jahvi i od njegove baštine. Neka, dakle, nemaju baštine među svojom braćom: Jahve je njihova baština, kako im je i rekao” (5. Mojsijeva 18:1,2).

Koliko je to slično posvećenim Kristovim sljedbenicima tokom cijelog Evandeoskog Doba koji moraju odložiti zemaljske stvari u zamjenu za duhovne: „Naša je pak domovina na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega Isusa Krista” (Filip. 3:20). O Levitima se govorilo kao o Božjem nasljedstvu na isti način kao što je Pavao govorio o svetima kada se obraćao Efežanima (Efežanima 1:18). Iako su i Levi i Aron imali propusta, kada se radilo o Mojsijevom pitanju, „Tko je na GOSPODNJOJ strani, neka dođe k meni” (2. Mojsijeva 32:26), sinovi Levijevi su se odazvali na poziv i odvojili se. Ovo još jednom prikazuje kako se Crkva mora odvojiti od svijeta i to posebno od lažnih vjerskih sistema.

Levijevo pleme bilo je razdijeljeno na četiri dijela, Bog je izabrao drugačiju ulogu za svaku obitelj. Aron i njegovi

sinovi služili su kao svećenstvo koje je vršilo žrtvovanja u korist Izraelskog naroda. Kohatovci, najbliži rod Aronovom domu, nosili su svo posude svetišta. Geršonovci su nosili pokrivala za šator i zavjese. Sinovi Merarijevi nosili su okvire, šipke, i stupove Tabernakula. Leviti su također bili utaboreni pored Tabernakula na sve četiri strane, razdvajajući Tabernakul od ostalih Izraelaca.

Podjela Levita ukazuje na razliku između nevjeste i velikog mnoštva. Oboje su Božje nasljedstvo. Sam Bog odlučuje koje će mjesto zauzimati. Poput Levita oni nemaju nasljedstva na zemlji, što označava njihov nebeski duhovni položaj. U Otkrivenju, nevjesta je pokazana kako sjedi sa Kristom na njegovom prijestolju dok veliko mnoštvo stoji pred prijestoljem. Oni su „u prisutnosti” prijestolja Božjeg. „Oni dođoše iz nevolje velike i oprali su haljine svoje i ubijelili ih u krvi Jaganjčevoj. Zato su pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u hramu [svetištu] njegovu, i Onaj koji sjedi na prijestolju razapet će Šator svoj nad njima” (Otkrivenje 7:14,15).

Oni služe u svetišću Hrama. Hram je Grčka riječ naos (Strong’s 3485), koja znači glavni dio Hrama za razliku od Grčke riječi hieron, koja znači Hram i njegovo dvorište i okolicu. Dolazak iz velike nevolje može ukazivati na veliku poteškoću kad se radi o njihovom potpunom pouzdanju u Boga, jer su se tijekom nekog vremena oslanjali na svoju vlastitu snagu (Ezekijel 44:10-14 i 15,16).

Isus je u usporedbi o Sijaču, opisao razliku između najvjernije klase i velikog mnoštva. Osim četiri vrste tla na koje je sjeme bilo posijano, sjeme koje je palo na dobru zemlju donijelo je trideset, šezdeset, ili stotinu puta od onoga što je posijano (Matej 13:23). To čak pokazuje podjelu među sjemenom koje donosi mnogo ploda i sugerira razliku u rastu čak i među klasom pobjednika.

## **Božanska Priroda**

Nevjesta ima istu božansku prirodu kao i njen muž, Krist, sjedeći s njim na njegovom prijestolju budući su „i više negoli pobjeđivali” (Rimljanima 8:37). Veliko je mnoštvo spomenuto u Otkrivenju 7:9-14 kao „veliko mnoštvo, kojega nije mogao nitko izbrojiti, od svakoga naroda i plemena i puka i jezika, gdje stoje pred prijestoljem i pred Janjetom, obučeni u bijele haljine, i palme u rukama njihovim. I vikahu glasom velikim govoreći: "Spasenje Bogu našem, koji sjedi na prijestolju, i Janjetu!...I progovori jedan od starješina i reče mi: "Tko su ovi obučeni u bijele haljine, i odakle dođoše?...“Ovo su, koji dođoše iz nevolje velike, i oprale haljine svoje i ubijeliše ih u krvi Janjetovoj.” Bijelo označava njihov položaj kao djevice, zato što su ih oprali u krvi Janjetovoj za vrijeme velike nevolje.

Božja božanska namjera biti će ispunjena kao što je rečeno u Otkrivenju 21:3-5: „I začujem jak glas s



Usporedba o Sijaču

prijestolja: "Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer - prijašnje uminu. Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: "Evo, sve činim novo!"

Nevjesta i veliko mnoštvo su prikazani u Bibliji na različite načine u različito vrijeme. U Psalmu 45 su prikazani kao nevjesta i njene drugarice; u Tabernakulskom uređenju dvije se klase vidi u Aronskom svećenstvu i Levitima; Otkrivenje 7 spominje 144,000 i veliko mnoštvo.

U Usporedbi o Sijaču, Isus je opisao one koji donose više ploda i manje. Obje klase zauzimaju položaj ljepote i časti i pobjednici su. Obje klase će pomagati čovječanstvu u vrijeme kada Božje kraljevstvo dođe na zemlju.

„I začuh kao glas silna mnoštva i kao šum voda mnogih i kao prasak gromova silnih: "Aleluja! Zakraljeva Gospod, Bog naš Svevladar! Radujmo se i kličimo i slavu mu dajmo jer dođe svadba Jaganjčeva, opremila se Zaručnica njegova! I reče mi: "Piši! Blago onima koji su pozvani na svadbenu gozbu Jaganjčevu!" I reče mi: "Ove su riječi istinite, Božje" (Otkrivenje 19:6-9).

— Nicholas Charcharos

# Milosrđe

„Tko krije prijestupe svoje, neće imati uspjeha, a tko ih priznaje i ostavlja, ukazat će mu se milosrđe“ (Izreke 28:13 NS).



**Milosrđe je** „dobrota koja prelazi ono što pravедnost može očekivati ili tražiti; strpljenje i samilost“ (Webster's New World Dictionary). „Dobrota“ je Strongova definicija dvaju

Hebrejskih riječi koje su obično prevedene milosrđe. On definira Hebrejsku riječ korištenu u Izrekama i uobičajene Grčke riječi u Novom Zavjetu kao „samilost.“

## Milosrđe i Bog

„I Jehova je prošao ispred njega [Mojsija] objavljujući: Jehova! Jehova! Bog milosrdan i dobronam, spor na gnjev, pun milosti i istine, koji milost svoju čuva za tisuće, oprašta prijestupe, krivnju i grijeh“ (2. Mojsijeva 34:6,7).

Sentiment tih riječi oduševio je prevoditelja, Josepha Rotherhama. On je u bilješci napisao: „Ova najblaženija objava, od Boga, Njegovog imena i osobnosti je...dostojna biti opisana kao Refren Biblije. Pobožni čitatelj ne može a da ne bude oduševljen sa...podsjetnicima na to temeljno otkrivenje koje je raštrkano po cijelom Starom Zavjetu. Odlomak, se u potpunosti, ne može pojaviti nigdje drugdje, ali njegovih dijelova ima u izobilju.“

Nama je danas iskazana milost sa Kršćanskom vjrom jedino zbog Božjeg milosrđa. Mi Pogani „nekoč bijaste neposlušni Bogu, a sada po njihovoj [Izraela] neposlušnosti zadobiste milosrđe“ (Rimljanima 11:30).

Pavao kaže da smo mi zadobili milosrđe, koje znači „dobrotu koja prelazi ono što pravédnost može očekivati ili tražiti; strpljenje i samilost.“ Bog nije bio ni pod kakvom obavezom pružiti nam bilo kakvu posebnu priliku. Nakon što su Adam i Eva bili počinili neposluh, oni su mogli umrijeti bez ikakve nade. Ne bi trebala postojati nikakva priprema pod Božjom pravdom da promjeni presudu. Ne bi trebalo biti nikakvog uskrsnuća iz mrtvih. I sigurno da nikome ne bi trebala biti dana promjena prirode iz ljudske u nebesku.

Pavao nas u citatu iz Rimljanima poslanice također uči da nevjerovanje Božjeg prvobitnog „Izabranog Naroda“ ne znači da su oni vječno „izgubljeni.“ Unatoč njihovom nevjerovanju, Bog će im svima pokazati milosrđe. „Jer Bog je sve zatvorio u neposlušnost da se svima smiluje“ (Rimljanima 11:32).

Bez Božjeg milosrđa, mi smo ništa i nemamo nikakve nade. Nikad se ne bi smo mogli spasiti. Mi nismo učinili ništa pa da smo zaslužili da se Bog povoljno odnosi prema nama. „Milost“ je još jedna riječ koja je ponekada korištena da opiše ono što smo primili od Boga. Milost znači „nezaslužena dobrota.“

## Kako Primamo Božju Milost?

Iako mi ne zaslužujemo Božju naklonost, prema našem tematskom retku, „tko priznaje [svoje grijeh] ukazat će mu se milosrđe.“ Tema koja se ponavlja u Svetom Pismu je da se apsolutno zahtijeva priznanje grijeha prije nego Bog može blagosloviti.

„Dva čovjeka uzidoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. Farizej se uspravan ovako u sebi molio: `Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili - kao ovaj carinik.` Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.` A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: `Bože milostiv budi meni grešniku! Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen“ (Luka 18:10-14).

David je počinio pogreške, priznao ih je, i Bog mu je oprostio. Čak i kod tako ozbiljne stvari kao što je bio njegov preljub sa Batšebom i ubojstvo Urije, David je bio brz priznati svoju pogrešku kada mu je jednom bilo ukazano na nju. Nakon što ga je prorok Natan suočio sa grozotom njegovog grijeha, mi čitamo:

„Tada David reče Natanu: "Sagriješio sam protiv Jahve!" A Natan odvrati Davidu: "Jahve ti oprašta tvoj gri-



Mozaik Apostola Pavla



Kralj David primio je milosrđe

jeh: nećeš umrijeti ... Ali umrijet će sin, koji ti se rodio” (2. Samuelova 12:13,14).

Davidov prethodnik, Saul, nije imao isti stav. U 1. Samuelovoj 13, Saul je čekao na Samuela sedam dana, ali kada Samule nije bio došao, on je prinio žrtve paljenice, nešto za što je znao da nije na njemu da čini. Čim je završio, Samuel se je pojavio i pitao ga što to radi. Nakon što je Saul pokušao racionalizirati svoje ponašanje, Samuel je rekao:

„Ludo si radio! Da si održao zapovijed koju ti je dao Jahve, tvoj Bog, Jahve bi učvrstio tvoje kraljevstvo nad Izraelom do vijeka. A sada se tvoje kraljevstvo neće trajno održati” (1. Samuelova 13:13,14). Saul nije priznao svoj grijeh i nije mu bilo oprosteno. Samuel je otišao a Saul je nastavio svoj život, ali je na koncu izgubio svoje kraljevstvo.

Kain je još jedan primjer pojedinca koji nije priznao grijeh. Kain se bio toliko razgnjevio na svog brata da ga je ubio. Kada je Bog pitao gdje je Abel, Kain je bio odgovorio „Jesam li ja čuvar brata svoga?” (1. Mojsijeva 4:9). Bog je izrekao presudu i „Kazna je moja odviše teška da se snosi. Kajin ode ispred lica Jahvina” (1. Mojsijeva 4:13,16). Kain nije priznao svoj grijeh niti je pokazao kajanje. Stoga, nije bilo oprostjenja.

Čak ni Adam nije priznao svoj grijeh niti pokazao žaljenje. „Čovjek odgovori: "Žena koju si stavio uza me - ona mi je dala sa stabla pa sam jeo” (1. Mojsijeva 3:12). Adam nije pokazao kajanje u srcu za ono što je učinio.

To je ozbiljna situacija za bilo koga tko očekuje zadržati odnos sa Bogom jer je Bog jasno pokazao gdje je će On prebivati. „Jer ovako govori Višnji i Uzvišeni, koji vječno stoluje i ime mu je Sveti: "U prebivalištu visokom i svetom stolujem, ali ja sam i s potlačenim i poniženim, da oživim duh smjernih, da oživim srca skrušenih” (Izaija 57:15).

Mi nismo iznenađeni što Bog prebiva na uzvišenom i svetom mjestu. Ali je iznenađujuće da Bog svemira također prebiva sa onima koji su ponizni i srca skrušena. Mi ne možemo izbjeći grijeh u našem životu. Ali ako imam ispravan stav srca, pokazan kroz priznanje naših propusta i nedostataka, mi ćemo primiti očišćenje koje trebamo. „Ako priznamo grijehe svoje, vjeran je on i pravedan: otpustit će nam grijehe i očistiti nas od svake nepravde” (1. Ivanova 1:9).

Mi smo Kršćani jer prizivamo ime Kristovo. Ako smo se posvetili Bogu, mi smo prihvatili Krista kao našeg osobnog spasitelja. Ali mi nikada ne bi smo došli do te pozicije da najprije nismo priznali naše grijehe i priznali našu potrebu za otkupiteljem. Oni koji ne mogu priznati svoje grešno stanje ne mogu prihvatiti Krista zato što ne vide razlog zašto bi to učinili (vidi R2235).

### Što se Događa nakon što smo primili Milosrđe?

Isus je jasno dao do znanja da se milosrđe koje nam Bog daje mora iskazati prema svima s kojima mi dolazimo u kontakt. To je prekrasno ilustrirano u jednoj od najjednostavnijih usporedbi koje je Gospodar ikada ispričao:

„Tada pristupi k njemu Petar i reče: "Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta? Kaže mu Isus: "Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam. "Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama. Kad započne obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata. Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug.

„Nato sluga padne ničice preda nj govoreći: `Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti.` Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprost. "A kad taj isti sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći: `Vrati što si dužan!` Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: `Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.` Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga.

"Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to dojavio gospodar. Tada ga gospodar dozva i reče mu: `Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?` I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga. Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprost svomu bratu” (Matej 18:21-35).

Značenje ove usporedbe je očito. Onaj koji je dugovao 10 milijuna USD predstavlja nas. Mi dugujemo sve što imamo i ne možemo to nikada vratiti. Jedino je

kroz milosrđe Boga, velikog kralja, dug oprošten. Tada postajemo slobodni. Pretpostavimo da mi sada sretnemo nekoga koji je nama dužan, možda osobu koja nam je zaboravili zahvaliti za neki čin dobrote koji smo joj ukazali. Kako ćemo reagirati? S milosrđem? Ako ta reakcija ne dolazi lako, mi se moramo prisiljavati da odreagiramo s milosrđem. Na kraju će milosrdno reagiranje doći odmah i spremno. Međutim ako mi opetovano ne pokazujemo milosrđe, tada ćemo mi izgubiti milosrđe koje nam je Nebeski Otac već bio ukazao.

Razmotrite poantu usporedbe koju nam je Isus dao: „Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama [predati vas tamničarima sve dok ne isplatite sav vaš dug] ako svatko od srca ne oprostí svomu bratu” (redak 35).

Ako mi spremno oprostimo tuđu krivnju, grijeh, ili nedostatak, mi pokazujemo naš stav milosrđa, bez obzira da li ili ne druga osoba zatražila oprostjenje od nas. Naš stav srca je na ispitu. Hoće li ili ne Bog oprostiti drugome ovisit će o njegovom stavu srca. Mi moramo bdjeti nad našim stavom srca s velikom marljivošću tako da primimo oprostjenje od Boga za sve naše prijestupe. „No kad ustanete na molitvu, otpustite ako što imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji je na nebesima, otpusti vaše prijestupke” (Marko 11:25).

Zapazite da je neophodno da mi pokažemo milosrđe opraštajući bratu čak i ako se on ne ponaša suprotno ili traži naš oprost. Nije važno da li je naše žaljenje protiv nekog drugog opravdano ili ne. Ako smo Kršćani, mi moramo slijediti obrazac postupanja našeg Gospodara. Naravno, mi nismo Bog, i ne možemo izbrisati tuđi grijeh. Ali pokazujući milosrđe mi možemo oponašati tu predivnu Božju osobinu.

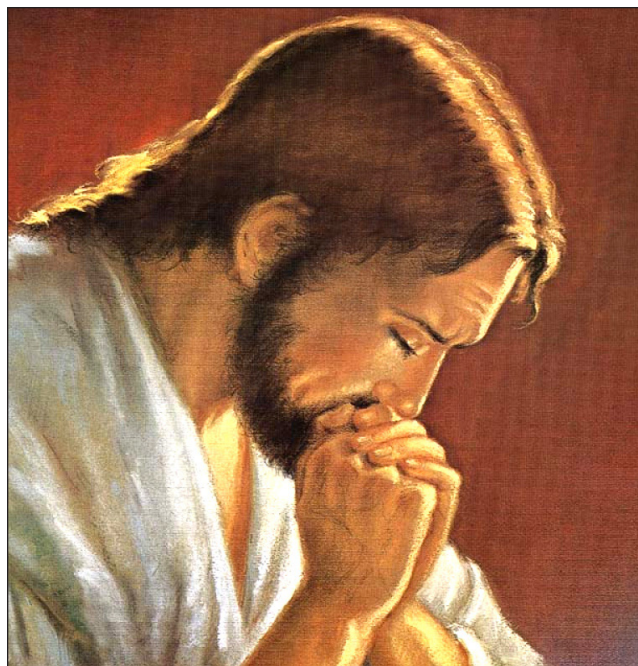
### Razmotrimo Gospodinovu Uzornu Molitvu

„I otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima svojim!” (Matej 6:12)

Šarić prijevod kaže „otпусти nam duge naše.” Riječ „dug” nije ograničena na financijski smisao riječi. To može biti bilo koja situacija u kojoj bi bilo prikladno postupanje pokazati samilost, dobrotivost, da, milosrđe. Ako nismo spremni oprostiti onima koji su nam učinili nepravdu, nema smisla tražiti velikog kralja svemira da nam oprostí naša bezakonja. Sjećate se sluge iz usporedbe? On je izgubio slobodu koju je dobio kada nije bio spreman pokazati milosrđe svom su slugi.

Kada je Isus održao svoju propovijed na gori, on je izgovorio niz Blaženstava. Jedna od njih kaže: „Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe” (Matej 5:7).

Jasan je smisao da oni koji nisu milosrdni, koji nisu spremni pokazati „dobrotu koja prelazi ono što pravednost može očekivati ili tražiti,” niti sami neće primiti



*Isus je učio svoje učenike moliti se*

milosrđe od Nebeskog Oca. Isus je nastavio govoriti svojim učenicima da oni moraju učiniti čak i više nego samo oprostiti nekome tko im je naudio. Oni trebaju pokušati ispraviti odnos kada shvate da su učinili nepravdu drugoj osobi.

Isus je rekao: „Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar” (Mat. 5:23,24).

Brat bi mogao imati loše osjećaje prema nama zato što smo mu naudili. Prema tome, kada dođemo k Bogu (ovdje nazvano „prinošenje dara na žrtvenik”) i sjetimo se opravdano gnjeva brata zbog onoga što smo mu učinili, mi mora odmah učiniti nešto u vezi s time. Trebali bi smo pokušati ispraviti problem i izliječiti rane. Tada možemo doći k Bogu.

### Mi Moramo Biti Milosrdni

Oprostjenje za naše grijehе koje nam je darovano od Boga uvjetno je. Ne budemo li poštivali zahtjeve koje je Bog izložio, mi ćemo izgubiti čak i ono što imamo. Kralj u usporedbi nikada nije rekao robu da on treba biti milosrdan prema drugima budući je on primio oprostjenje iz takve ogromne obveze. To bi trebalo biti očitim. Mi iz usporedbe vidimo nekoga toliko slijepog da on gubi sve. Sjetite se načela: ako ne budemo oprostili našim su slugama, Bog neće oprostiti nama.

Mihej sažima tri stvari koje Bog zahtjeva od nas: „čini pravdu ... ljubi milosrđe, i ... ponizno hodi sa svojim Bogom” (Mihej 6:8).

Volite li milosrđe? Razmislite o tome. Da li još uvijek čekaš da tvoj brat ili sestra dođu k tebi i zatraže oprostjenje za neku nepravdu koju su počinili protiv tebe? Ako da, tada ti ne voliš milosrđa.

„Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Namirujete desetinu od metvice i kopra i kima, a propuštate najvažnije u Zakonu: pravednost, milosrđe, vjernost” (Matej 23:23).

Sjećate li se još uvijek neke nepravde koju onaj drugi nikada nije ispravio dok pažljivo plaćate desetke od svega što imate? Ako da, vi ste poput Farizeja, jer ste propustili nešto mnogo važnije od desetka. Izostavili ste milosrđe. Koliko god bilo loše imati na umu grijehe i nedostatke drugih, još je gore tražiti osvetu ili način da se stvar poravna. Takav stav srca spriječit će bilo koga da bude dijelom nevjeste Kristove.

„Nikome zlo za zlo ne vraćajte; ... Ne osvećujte se, ljubljeni, nego dajte mjesta Božjem gnjevu. Ta pisano je: Moja je odmazda, ja ću je vratiti, veli Gospodin. Naprotiv: Ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga, i ako

je žedan, napoj ga! Činiš li tako, ugljevlje mu ražareno zgrčeš na glavu. Ne daj se pobijediti zlom, nego dobrim svladavaj zlo „(Rimljanima 12:17,19-21).

Istina je važna, ali nije dovoljna da nas spasi. „Neka te ne ostavljaju dobrota i vjernost, objesi ih sebi oko vrata, upiši ih na ploču srca svoga” (Izreke 3:3).

Trebamo prigriliti milosrđe i istinu. Osjećaš li bilo kakvu odgovornost za ići k drugome i pokušati ublažiti napetosti koje on možda osjeća prema tebi? Da li ti čak, žalosno za reći, razmišljaš o načinima kako se osvetiti za nešto učinjeno tebi? Ako da, tada te je milosrđe vjerojatno napustilo.

„Jer nemilosrdan je sud onomu tko ne čini milosrđa; a milosrđe likuje nad sudom” (Jakov 2:13).

Opraštanje drugima zauzimalo je veliki dio Isusovih učenja. Njegovi su sljedbenici trebali pobijediti zlo sa dobrom. Kada ti je god učinjena nepravda, izrazi joj dobrodošlicu kao prilici da ju pobijediš tako da budeš milosrdan. Na taj ćeš način rasti u sliku Božju.

— *Michael Neķora*

### Šekspir o Milosrđu

„Ljubav nije ljubav koja se mijenja kad naide na promjenu ili odlazi sa onim koji odlazi. O, ne! To je vječni putokaz, sna an i nicim uzdrman. To je zvijezda vodilja svakoj izgubljennoj barci cija je vrijednost nepoznata, ali ne i velicina. Ljubav nije igracka vremena, mada rujne usne i obrazi pod zamah njegova srpa dolaze. Ljubav se ne mijenja sa njegovim kratkim trenutcima, tjednima, ona traje vječno, do samog sudnjeg casa. Ako je ovo gre ka, doka i mi li ja nikada pisao nisam, a covjek ljubio nije.”

# Božja Mudrost iz Tri Perspektive

„Mudrost je sazidala sebi kuću, i otesala sedam stupova” (Izreke 9:1).



**Što nas** tri knjige mudrosti — Izreke, Propovjednik, i Job — pokušavaju naučiti, i kako one to čine? Knjige mudrosti su drugačije od drugih Starozavjetnih knjiga tako što se obraćaju pojedincu, ne naciji. Te nam knjige malo govore o instituciji religije ili o naciji kao o savezničkom narodu. One se primarno fokusiraju na svakodnevno, uspješno, moralno življenje.

Mudri ljudi nisu samo pokušavali poučavati o tome kako pojedinac može imati dobar život slijedeći smjernice božje mudrosti u različitim životnim situacijama, oni su se također bavili i sa prastarim pitanjem: Zašto se loše stvari događaju dobrim ljudima? Te knjige nisu bile napisane samo za duhovni Izrael, nego i za tjelesni Izrael isto tako. Stoga tražeći pouke iz tih knjiga, mi se pitamo: “Je li ovo za tjelesni Izrael? Je li za duhovni Izrael? Ili može biti primjenjeno na oboje?”

Obećanja tjelesnom i duhovnom Izraelu nisu ista. Često su posve suprotna. Tjelesnom Izraelu bili su obećani prirodni blagoslovi. S druge strane, od nas kao duhovnog Izraela se je tražilo da žrtvujemo zemaljske blagoslove kako bi smo primili duhovnu nagradu.

Tisućama godina te su mudrosne knjige isključivo i doslovno govorile tjelesnom Izraelu. Kao mudri učitelji oni su pružali pouke o životu, dajući savjete kada stvari idu dobro i kada stvari ne idu dobro. U osobi Joba, te su lekcije bile življene i proživljene. Sve tri mudrosne knjige, premda različite jedna od druge, zajedno pružaju uravnoteženo gledište o ljudskom iskustvu i življenju života koji je ugodan Bogu. Mi tu nalazimo općenite pouke, ne da li trebaju biti primjenjene na tjelesni ili duhovni Izrael.

## Izreke

Prva od tri mudrosne knjige koju razmatramo jeste Izreke. Ona ima gledište na život koje je uglavnom crno i bijelo. Ona kaže budeš li u životnim situacijama činio ispravne stvari, biti ćeš nagrađen. Ako ne budeš, trpjet ćeš posljedice zbog svojih loših izbora.

Izreke kažu da postoji uzročno posljedična veza u svemu u našim životima,

gotovo kao zakon svemira. Ta nevidljiva sila ili načelo je mudrost. Na Hebrejskom ona je nazvana hochma. To je Božje svojstvo, posebice ono koje je On upotrijebio da stvori svemir. Izreke 3:19 kažu, “GOSPOD je mudročću utemeljio zemlju.” Psalam 104:24, “Kako su brojna tvoja djela, o Jahve! Sve si to mudro učinio: puna je zemlja stvorenja tvojih.”

Koncept da je Božja mudrost bila upotrijebljena da stvori svemir možda je došao iz 1. Mojsijeve 1:1,2, gdje stoji, “U početku stvori Bog nebo i zemlju. Zemlja bijaše pusta i prazna; tama se prostirala nad bezdanom i Duh Božji lebdio je nad vodama.”

Stanje zemlje kao pusto i prazno ukazuje na to da zemlja još nije bila spremna za ljudski život. Božji Duh koji lebdi nad vodama opisuje Božje djelo u početnim fazama stvaranja, kada je zemlju činio dobrim, prikladnim mjestom za ljudsko nastavanje. Bog je Svoje djelo stvaranja učinio posredstvom Svog Duha. Izreke kažu da Božja mudrost u stvaranju izražava Duh Božji.

Izreke uče da je mudrost bila utkana u samo tkivo svijeta, i kako stvari funkcioniraju u njemu. Ona je dostupna svakom Izraelcu koji ju traži. To je slično djelu Duha Božjeg u našim životima. Stoga prema Izrekama, kada god ljudi donesu dobre, mudre, i pravedne odluke, oni su vođeni hohmom. Ako bilo tko donosi loše odluke radi protiv hohme.

Izreke oslikavaju taj koncept mudrosti kao ženu. Nazivaju je Mudročću.

“Blago čovjeku koji je stekao mudrost i čovjeku koji je zadobio razboritost. Jer bolje je steći nju nego steći srebro, i veći je dobitak ona i od zlata. Skupocjenija je od bisera, i što je god tvojih dragocjenosti, s njome se porediti ne mogu; dug joj je život u desnoj ruci, a u lijevoj bogatstvo i čast. Njezini su putovi putovi miline i sve su njene staze pune spokoja. Životno je drvo onima koji se nje drže i sretan je onaj tko je zadrži” (Izreke 3:13-8).

Ovdje nacrtana slika prikazuje Gospodu Mudrost kako skita po zemlji dozivajući i čineći se pristupačnom bilo kome tko je spreman slušati i učiti od nje. Želite li pristupiti mudrosti i koristiti je, stvorit će te za sebe dobar život. Ali kako to uraditi? Budući je mudrost Božje svo-



Ezekija, koji je sakupio mnoge izreke

jestvo, pojedinac mora krenuti od poštovanja Božje definicije dobra i zla. Jedina staza k pravoj mudrosti je saznati za te granične linije i ne prelaziti ih. Kako to učiniti? Kroz proučavanje Božje riječi, što uključuje proučavanje mudrosne literature, i kroz iskustvo.

U knjizi Izreka postoji stotine poslovice i izreka o svim područjima života. Primjenimo li mudrost i slijedimo li njen mudri savjet, to će nas postaviti na stazu prema uspjehu u životu. Donosi dobre odluke temeljene na božjim načelima, i stvari će obično dobro funkcionirati.

Knjiga Izreka je predivna knjiga. Ali netko bi mogao reći da je ona prejednostavna, jer život ne funkcionira uvijek tako. Dobri i mudri ljudi trpe, i bezumni su ponekad nagrađeni. Kako mudrost to objašnjava?

## Propovjednik

O tome se govori u idućoj mudrosnoj knjizi, Propovjedniku. Napisana od "Propovjednika," ona u biti kaže, "Oprez, Gosp. Optimist. Ako misliš da korištenje mudrosti jamči uspjeh u životu, razmisli još jednom. Jer život ovdje pod suncem je ispraznost. Ispraznost nad ispraznostima, sve je ispraznost."

Propovjednik je taj izraz koristio oko 40 puta u ovoj knjizi. Hrvatska riječ "ispraznost" dolazi od Hebrejske riječi hebel. To je pod Strongovim brojem 1892, definirana kao praznina, prolaznost, ili nešto nezadovoljavajuće. Međutim, Gesenijusov Hebrejski Leksikon Starog Zavjeta opisuje ju kao paru, maglu, ili tamu kroz koju se ne može vidjeti.

Da je Propovjednik mislio da je život bio prazan, ne bi gubio vrijeme pokušavajući ga razumjeti. On smatra da je život ponekada teško za razumjeti zato što je život ponekada kao u magli. Pojedinac ne može jasno vidjeti usred nje. Propovjednik je protuteža Izrekama; ona kaže da sada ne dobivaš uvijek ono što zaslužuješ, i da ne možeš utjecati na ishode života. Ponekad će život pod suncem biti kao hebel, ili ispraznost. Biti će prilično maglovito u vezi s tim zašto stvari funkcioniraju tako kako funkcioniraju.

Stoga ako Bog skriva zašto se stvari događaju na određeni način, kako Propovjednik to objašnjava? Propovjednik kaže da je to nepoznato korištenjem ljudske mudrosti. "Poslije svih napora da dokučim mudrost, pokušah spoznati što se radi na zemlji. Uistinu, čovjek ne nalazi spokojstva ni danju ni noću. Promatram cjelokupno djelo Božje: i odista — nitko ne može dokučiti ono što se zbiva pod suncem. Jer ma koliko se čovjek trudio da otkrije, nikad ne može otkriti. Pa ni mudrac to ne može otkriti, iako misli da zna" (Propovjednik 8:16,17). Drugim riječima, čak je i najboljem ljudskom rasuđivanju, slučajna, nepredvidiva, i neobjašnjiva priroda života često objašnjiva jedino slučajnošću.



Kralj Salamon, "Propovjednik"

Propovjednik 9:11,12: "Osim toga, vidjeh pod suncem: ne dobivaju trku hitri, ni boj hrabri; nema kruha za mudraca, ni bogatstva za razumne, ni milosti za učene, jer vrijeme i kob sve ih dostiže. Čovjek ne zna svoga časa: kao ribe ulovljene u podmukloj mreži, i kao ptice u zamku uhvaćene, tako se hvataju sinovi ljudski u vrijeme nevolje koja ih iznenada spopada."

Ptice i ribe radile su upravo normalne ptičje i riblje stvari kada su bie uhvaćene u mrežu, kada su uletjele u nevolju. Tako je i sa nama. Mi možemo sve raditi ispravno a ipak biti uhvaćeni u mrežu nevolje. Vrijeme i kob događaju se svima.

Propovjednik 12:13 zaključuje, "Čujmo svemu završnu riječ: "Boj se Boga, izvršuj njegove zapovijedi, jer — to je sav čovjek." Mi slijedimo Božje zapovijedi ne zbog nagrade, nego zato što svim srcem vjerujemo da je ispravno tako postupati. Živi u skladu sa božjim načelom, i ne brini se oko rezultata. Ostavi to Bogu.

"Zato s radošću jedi svoj kruh i vesela srca pij svoje vino, jer se Bogu već prije sviđjelo tvoje djelo. U svako doba nosi haljine bijele i ulja nek` ne ponestane na tvojoj glavi. Uživaj život sa ženom koju ljubiš u sve dane svojega ispraznog vijeka koji ti Bog daje pod suncem, jer to je tvoj udio u životu i u trudu kojim se trudiš pod suncem. I što god nakaniš učiniti, učini dok možeš, jer nema ni djela, ni umovanja, ni spoznaje, ni mudrosti u Podzemlju u koje ideš" (Propovjednik 9:7-10).

Što je Propovjednikova poruka ovdje? Je li to piti, jesti, ženiti se, i činiti što god nas čini sretnima sada, bez obzira, je li to ispravno ili pogrešno, moralno ili nemoralno, po volji Bogu ili ne? Da li je to Propovjednikov savjet ovdje? Ne, nije.

Ono što on savjetuje je ovo: budući da mi ne možemo tako jasno vidjeti kako bi smo bili u stanju upravljati svakim aspektom našeg života, trebali bi smo se prestati uzrujavati oko stvari na koje ne možemo utjecati. Opustite se. Pusti one stvari u životu kojima ne možeš kontrolirati,



Job pati

zato jer u ovom životu mi zaista imamo poptunu kontrolu nad samo jednom stvari, a to je naš stav prema sadašnjem trenutku.

Stoga odlučite uživati na suncu ili u dobrom jelu i razgovoru s ljudima do kojima vam je stalo. Izaberi uživati u svakom trenutku ljubav i zajedništvo vaše supruge ili vašeg muža. Izaberi cijeniti sve te dobre darove od Boga.

Ali imajte na umu da vi također imate kontrolu i nad vašim stavom prema trenutku kada vam se događaju loše stvari. Dobro i loše svima nam se dešava. Oni su dio ovog života. Oni su, također, dar od Boga.

To je iznenađujuća mudrost iz knjige Propovjednika. Premda život može voditi na neka mračna mjesta gdje je teško vidjeti smisao, ne gubi nadu. Pouzdaj se u to da će Bog jednog dana raščistiti maglu i otkriti Svoj skriveni smisao i namjeru. Kroz životno putovanje, boj se Boga i drži Njegove zapovijedi. Čini oni što je pravo, ispravno, i ugodno Bogu. Nemoj se brinuti oko ishoda. To nije uvijek pod našom kontrolom. Izaberi uživati život kojeg nam je Bog dao, zato što je to Božji dar, i prekrasan je. To je knjiga Propovjednika.

## Job

Postoji još jedan glas koji sačinjava Biblijsku mudrosnu literaturu, i to je knjiga o Jobu. Ta nam knjiga daje konačnu perspektivu na našem putovanju u mudrost. Job započinje sa pričom o sastanku na nebu. Tamo je Bog sa brojnim anđeoskim bićima koja se zovu sinovima Božjim, koji su bili pozvani pojaviti se pred Bogom.

Bog otvara sastanak pitajući jednoga od onih prisutnih, "Odakle dolaziš?" (Job 1:7). Ili, što si radio svo vrijeme? Jedan na kojega se na Hebrejskom ukazuje kao "Sotona," odgovara. Riječ koja je korištena u stvari je titula koja znači "onaj koji se protivi." Sotona, ili protivnik, bio je vrsta špijuna koji je tumarao zemljom i izvještavao

Boga o zlu na koje bi naišao. On ima zamućeno gledište o čovječanstvu i bio je uvjeren da svaki čovjek ima cijenu ili svoj prijelomni trenutak.

Bog pita Sotonu je li razmislio o Jobu. On je jedan čovjek koji će pokazati da si u krivu. Nema nikoga poput njega na zemlji. Ne postoji cijena koja bi mogla utjecati na njega da postane nepravedan. On je "čovjek besprijekoran i čestit" (Job 1:8).

Sotona tvrdi da je razlog zašto je Job dobar taj što ga Bog nagrađuje zbog toga. "Uzmeš li velike stvari koje si dao Jobu, on će te prokleti u lice." Bog pristaje na eksperiment ispitivanja Joba, i dopušta Sotoni da mu nanese patnju. Job gubi gotovo svakoga i sve do čega mu je bilo stalo, i razumljivo je da je devastiran. Job dokazuje kakva je on nevjerovatna osoba on i dalje hvali Boga, barem u prva dva poglavlja. Zatim, u 3 poglavlju, dao si je oduška u vezi toga kako se jedno osjeća u sebi. On otpočinje razradenu kletvu o danu kada je bio rođen, žaleći da bi bilo bolje da je bio umro kod rođenja umjesto što je živio i došao do ovakvog devastirajućeg kraja.

Nakon toga, neki od Jobovih prijatelja nude svoju pomoć. Oni kažu da je Job morao učiniti nešto zaista loše da to zasluži. Tako se nastavlja kroz iduća 34 poglavlja dok se prijatelji i Job svađaju. Na kraju te rasprave između Joba i njegovih prijatelja, Job je imao dosta špekuliranja. On traži da Bog dođe i da Se objasni.

Bog dolazi u obliku velikog olujnog oblaka. Međutim Bog ne daje Jobu izravan odgovor kojeg on traži u vezi svoje patnje. Bog nikada nije rekao Jobu o svom razgovoru sa Sotonom, ili o ispitivanju njegovog karaktera i lojalnosti. Umjesto toga, On uzima Joba na virtualno putovanje svemirom. On mu pokazuje kako je svijet nevjerovatno fenomenalan. On pokazuje Jobu koliko je mnogo detalja u svijetu, stvari koje vidimo svakog dana ali nemamo pojma kako funkcioniraju.

On zatim pita Joba, “Da li ti razumiješ sve to? Da li ti razumiješ išta od toga? Misliš li da ti možeš upravljati svime time, čak i na jedan dan?” Zatim da zaključi svoje virtualno putovanje svemirom, Bog pokazuje Jobu dvije čudesne zvijeri, Behemota i Levijatana, i govori mu koliko su oni veliki. To su opasne zvijeri koje te samo tako mogu ubiti. Ali Bog u biti kaže, to nisu zle zvijeri; one su također dio Njegovog dobrog stvarstva.

I to je to. To je cijela Božja obrana u vezi toga zašto je bilo dozvoljeno da Job trpi čak i ako on nije učinio ništa čime bi to zaslužio. Stoga što nas knjiga o Jobu uči o mudrosti?

Sa Jobovog gledišta, izgleda kao da Bog nije čestit, pravedan i pun ljubavi, zato što On dopušta da nedužni pati dok On ima moć da to spriječi. Job u ovome govori za cijeli ljudski rod u nekom trenutku u njihovom životu. Međutim Božja je perspektiva beskrajno veća od Jobove. Njemu je stalo i on uzajamno djeluje sa cijelim složenim svemirom kada donosi Svoje odluke, uključujući dobro čovječanstva. To je ono što Bog naziva Svojom mudrošću.

Stoga je apsurdno tražiti od Boga da se brani. Bez svetog Duha, čovječanstvo ne može razumjeti kompleksnost patnje, dopuštenje zla u Božjem planu, ili dobro koje će slijediti u kraljevstvu. To ostavlja Joba poniženog, On nikada nije saznao zašto je trpio. Ipak on je i dalje bio u stanju nastaviti dalje, živjeti svoj život u miru i u strahu Božjem.

Međutim knjiga tu ne završava. Nakon svega toga, Bog daje Jobu dvostruko od svega što je bjo izgubio. Da li je to bila nagrada? Jeli Bog rekao, “Čestitam Jobe. Prošao si ovaj nevjerojatan ispit?” Ne! Cijela knjiga upravo naglašava da to što je Job bio izgubio sve nije bila kazna; stoga vraćanje toga natrag nije bila nagrada.

Stoga zašto su mu njegova obitelj i bogatstvo bili vraćeni? Očigledno je Bog, u Svojoj mudrosti, dao Jobu dar. Nama nije rečeno zašto. Međutim mi znamo da je Job razumio da bez obzira na to što došlo, dobro ili loše, on se može pouzdati u Božju mudrost. To je pouka i mudrost knjige o Jobu. Ponizi se pred Bogom, i pouzdaj se u Njega čak i onda kada Ga ne možeš pratiti.



*Jobu je sve vraćeno*

To su mudrosne knjige. Svaka od njih daje jedinstvenu perspektivu o životu. Mi bi ih trebali sve slušati dok se učimo kako živjeti sa mudrošću i strahom Božjim. Mudrosne knjige govorile su prirodnom Izraelu, vodeći ih da vode život koji je po volji Bogu. Njima su obećanja za slijeđenje Božje mudrosti bila zemaljska. Nama su ona duhovna, ali se ona mogu primjeniti i na naša zemaljska iskustva također. Kada se sve tri knjige uzme zajedno, one daju uravnoteženi pristup življenju pobožnog života u skladu sa Njegovom mudrošću.

— Jerry Monette

# Koji je grijeh Najgori?

„Odbacimo svako breme i grijeh, koji je za nas prionuo, i s ustrajnošću trčimo da dobijemo na trki, koja nam je određena” (Hebrejima 12:1 Šarić).



**Jesu li** aneki grijesi gori od drugih? Jesu li svi grijesi jednaki? Koji je grijeh najgori? Procijenjujemo li izvjesne grijehе oštrije od drugih ovisno o našim osobnim iskutvima ili mišljenjima?

Za početak ćemo pogledati neke liste grijehа koje nalazimo u Božjoj riječi. Molim vas razmislite o onome za što vi mislite da bi bio najgori grijeh. Kao drugo, postoje neka osobna razmišljanja o tome kako me je Bog pozvao iz svjetovnog, lošeg, i grešnog stanja. Kao treće, mi ćemo podijeliti s vama naš zaključak u vezi toga koji grijeh Biblija pokazuje da je najgori.

## (1) Grijesi Spomenuti u Svetom Pismu

Izreke 6:16-19. “Šest je stvari koje Gospod mrzi, a sedam ih je gnusoba njegovu biću: ohole oči, lažljiv jezik, ruke koje prolijevaju krv nevinu, srce koje smišlja grešne misli, noge koje hitaju na zlo, lažan svjedok koji širi laži, i čovjek koji zameće svađe među braćom.”

Rimljanima 1:29,30. “Puni svake nepravde, pakosti, lakomosti, zloće; puni zavisti, ubojstva, svađe, prijevare, zlonamjernosti; došaptavači, klevetnici, mrzitelji Boga, drznici, oholice, preuzetnici, izmišljači zala, roditeljima neposlušni.”

1. Korinćanima 6:9,10. “Ili zar ne znate da nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne varajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni muškoložnici, ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega.”

Galaćanima 5:19-21. “A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti.”

Da li vam se ijedan od ovih grijehа ističe kao najgori grijeh?

Strongova Konkordancija daje nam neke definicije za grijeh. U Starom Zavjetu, riječ #2398 znači “promašiti, sagriješiti.” U Novom Zavjetu, riječ #264 znači “promašiti cilj.” Možemo li promašiti cilj kod

nekih grijehа više nego kod drugih? Odgovorit ćemo na to na kraju.

## (2) Moja Osobna Priča

**Prvi Dio — Nedužnost.** Ne doživljava svatko borbe poput mene u nalaženju Boga i Istine. Neki vode primjeren život i jednostavno nalaze Istinu kao vrhunac njihove potrage za smislom u životu. Međutim, to nije bilo slučaj sa mnom, i možda će moj primjer biti od koristi onima koji poput mene imaju značajne borbe sa grijehom.

Vjerujem da je Bog vodio i štiti moj život još od rane dobi. Kao dječak odgojen da bude dobar i koji je išao u Nedjeljnu Školu u Metodističkoj Crkvi, naučio sam da je Bog ljubav i da je Njegov sin bio Isus. Ja nikada nisam vjerovao u pakao niti u trojstvo. Nedužnost može vidjeti kroz laži. Imao sam osobni molitveni život s Bogom. Najveći osjećaj u mom životu bilo je pomaganje ljudima. U Crkvi je moj Otac bio dirigent zbora a ja sam bio u tom zboru. Kada se tražilo od mene da otpjevam solo jednu pjesmu ja sam se pomolio Bogu i rekao, “Ovo je za tebe, ne za njih.” Često bih u svojoj Bibliji otvarao Ivanove knjige, jer su me kao dječaka zvali Ivan.

U veoma ranoj mladosti sam sa strahopoštovanjem dok sam išao u osnovnu školu shvatio da postoji nešto više od ovog života, nešto veće. Vidio sam mnogo toga za što vjerujem da su bila Božja uplitanja u moj život.



Isus se je kao mali dječak usredotočio na duhovne stvari

Jedna stvar koja me je stvarno uznemiravala oko crkve bila je u njihovom biltenu. Oni bi naveli listu onih koji daju najveće doprinose crkvi. Smatrao sam da bi to trebala biti privatna stvar između njih i Boga. Ime mog oca bilo je na popisu i ja sam ga pitao zašto oni navode popis imena. Tada sam saznao da je on bio plaćen kao direktor hora, i doniranje je bil jedan način za njega da da uzvratu crkvi. U srcu me je zaboljelo kada sam saznao da je on plaćen. Ali bilo mi je drago da je uzvraćao crkvi.

Bog poznaje i štiti one koji će kasnije u svom životu poslušati poziv i slijediti Isusa. Bog poznaje kraj od početka. "I sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti prije nego dođu zli dani i prispiju godine kad ćeš reći: "Ne mile mi se" (Propovjednik 12:1).

Sjećate li se razgovora između Boga i Sotone u vezi Joba? (Job 1:8-12). Što ako je Bog vodio razgovor o meni? U mojoj mašti, možda je išlo nešto ovako: "Jesi li zapazio mog dragog Jonatana? Njegovu nedužnost, on voli pomagati ljudima i ima srce za mene?" I Sotona kaže, "Da, slatko dijete!" Zapazio sam da ga štitiš, ali sam znatiželjan, On je još uvijek samo dijete; kako znaš da će ti biti lojalan cijeli svoj život?" Bog odgovara, "On je moj, ali budi slobodan odvratiti ga. Neće ti uspjeti, on će biti pošten." Sotona odgovara, "Još ćemo to vidjeti!"

Gdje ste vi bili kada vas je Bog počeo privlačiti i na koncu vas pozvao? Koje su bile neke od vaših osobnih bitki u vezi izvjesnih grijeha? Jesu li to još uvijek vaše osobne bitke ili ste ih pobijedili? Za pojašnjenje — kao dječak ja sam mogao vidjeti Gospodinovu ruku i zaštitu u mom životu. Vjerujem da tada još nisam bio pozvan. Ali kasnije sam očigledno bio.

1. Korinćanima 1:26-28 govori nam o našem pozivu. "Jer gledajte zvanje svoje, braćo, da nema ni mnogo mudrih po tijelu, ni mnogo silnih, ni mnogo plemenitih; Nego što je ludo pred svijetom, izabra Bog, da posrami mudre, i što je slabo pred svijetom, otkupi Bog, da posrami jako; I što je neplemenito pred svijetom i prezreno, izabra Bog, i ono, što nije, da uništi ono, što jest."

Zašto bi Bog pozvao takve oštećene i slabe kao sinove? To je odgovoreno u 29 retku: "Da se ne hvali ni jedan čovjek pred Bogom" (Šarić). Mi smo svi nedostojni. "Jer svi sagriješite i nemaju slave Božje" (Rimljanima 3:23). Bog može čitati srce i vidjeti prošlost našeg grešnog stanja i znati da mi imamo vrijednost i potencijal za Njegove sinove u kraljevstvu. Jesi li ikada razmišljao o svojim bitkama koje vodiš sa grijesima i o vrijednostima koje to može donijeti u kraljevstvo u pomaganju svijetu čovječanstva?

**Drugi Dio — Neznanje.** Moje tri sestre i ja bili smo odgajani u natjecateljskom duhu, u svemu smo morali biti najbolji, i pobijediti u svemu. To je počelo sa



*Mi smo poput Adama zastranili*

sportovima, muzikom, i završilo u područjima koja nisu bila dobra. Na primjer, moje upoznavanje s alkoholom: koliko mnogo i koliko brzo. Kako Žalosno! Jedne večeri prilikom srednjoškolske košarkaške igre, dva dečka su me pitali, "Dali se ti zabavljaš?" Ja sam pomislio, "Svakako popit ću."

Ali nije to bilo ono na što su oni mislili, otkrio sam to brzo kad sam bio u njihovom autu. Pomislio sam, "Ja ću se samo pretvarati i oni neće primjetiti." Ali su primjetili. Zbog pritiska vršnjaka, taj je pad počeo sa devet godina, jedva sam se uspio provući kroz srednju i ljetnu školu. Nakon toga, fakultet. Moja suradnička diploma bila je gubitak. Nije me bilo briga — život je bio zabava. Međutim — čak iako sam bio sebičan i pokvaren — još uvijek sam vidio Božje uplitanje u moj život. Ali neću sada o tome.

Muzičku sam karijeru započeo sa prijateljem iz srednje škole. Svirali smo u noćnim klubovima. Živio sam u Rokenrol fantaziji. Droga je išla sa lakše na težu, kao što to često biva. Upoznao sam djevojku. Vjenčali smo se iz posve pogrešnih razloga. Nekolicina mojih prijatelja pokušala me odgovoriti od tog braka, ali ja nisam slušao. Nakon šest mjeseci, ostavila me zbog jednog dilera droge.

Koliko mnogo ljudi u svijetu ima ovisnosti? To mogu biti droge, alkohol, seks, hrana, itd. Ovisnost je epi-



*Sotoni nije uspjelo s Jobom, neće ni sa tobom*

demija koja treba biti izliječena u kraljevstvu uz pomoć “više negoli pobjednika” koji su se borili sa svojim osobnim demonima.

U svojim mislima ja vidim kako Sotona kapitalizira moje neznanje. Sotona: “Stoga, Bože, kako voliš Jonatana sada? Gdje je taj nedužni dječak kojeg si mi pokazao? Ja ga imam i više mu nema povratka. Ovo je bilo previše jednostavno.” Bog odgovara: “Znam duboko u sebi da će on pronaći put natrag.” Sotona: “Ja ne mislim tako. Imam ga baš tamo gdje ga želim, on je poput ljepila u mojim rukama.”

Gdje si se ti nalazio kada te je Bog privukao? Koje su bile neke od tvojih osobnih bitki i iskustva sa grijehom? Vodiš li još uvijek te bitke ili si ih pobjedio? Važno je podsjećati same sebe na naše vlastito bojno polje. Nekima to ide bolje. Ali mi možemo imati koristi učeći od bitki drugih, tako ćemo moći suosjećati sa svijetom u kraljevstvu.

Volim komentar za Dnevnu Manu za 28 Travanj. “Mi trebamo postojanost a nju se može dobiti jedino kroz kušnje. Imamo potrebu za vjerom a ona se može razviti jedino u potrebama. Mi trebamo prokušanost za naše buduće djelo, a nju se može dobiti jedino kroz takva iskustva koja nam dopuštaju da budemo dirnuti sa osjećajima slabosti i poteškoća i iskušenja onih oko nas čiji ćemo biti sluge i predstavnici kada dosegneмо prijestolje. Za nas je stoga pouka sadašnjih iskustava opirati se zlu — i to ne sa zlom nego sa dobrom” (Uze-to iz W1903 str. 348)

Apostol Petar je rekao, “Kao poslušna djeca ne suprotstavljajte se prijašnjim požudama iz doba neznanja. Naprotiv, kao što je svet Onaj koji vas pozva, i vi budite sveti u svemu življenju. Ta pisano je: Budite sveti jer sam ja svet” (1. Petrova 1:14-16).

**Treći Dio — Na Dnu.** Osjećaji gnjeva, osvete, samoubojstva, i mržnje kovitali su se u mojim mislima. Bio sam slomljen. Osjećao sam se bezvrijednim, praznim, i usamljenim. Napravio sam ogromno preispitivanje duše i shvatio da trebam Boga. Tri sam se mjeseca intenzivno molio sa suzama tražeći od Gospodina vodstvo.

Vratimo se mom zamišljenom razgovoru između Boga i Sotone. Sotona: “Ajme, on je bezvrijedan i od nikakve koristi nikome, posebno tebi. Mislim da sam ovdje završio.” Bog odovara: “On će mi ponovno pjevati. Samo čekaj! Neću ga napustiti niti ću ga ostaviti. Kada me prizove, uslišat ću ga.”

Gdje ste bili kada vas je Bog privlačio i na koncu vas pozvao? Možda ste učili kroz svoja iskustva, ili možda od iskustava drugih.

**Čvrti Dio — U Potrebi Za Vodstvom.** Prije nekih 33 godine, Gospodin je uslišio moju molbu za vodstvom. On je vodio stvari tako da sam se sreo sa jednim od prijatelja moje sestre. Ja to nisam znao, ona je bila posvećeni Istraživač Biblije i poznavala je moju situaciju. Kada smo se sreli, prvo što me je pitala bilo je “Što misliš o riječi pakao u Bibliji? Moj je odgovor bio, “Pa, ako je Bog ljubav, On ne bi našao nikome.”

Njeno je sljedeće pitanje bilo “Što misliš zašto Bog dopušta zlo?” Nisam imao pojma. Dobio sam najčudesnije objašnjenje u 5 minuta. Bio sam toliko uzbuđen da smo se vratili kući njene majke i proučavali. Kasnije to je dovelo do toga da sam pohađao proučavanje prvog Sveska za mlade, što su oni započeli iz početka baš zbog mene. Otišao sam kući i pročitao knjigu tokom cijele noći. To je bilo to što sam čekao moj cijeli život. Ubrzo nakon toga sam počeo pohađati Wilmington, Delaware Ecclesiu.

Bog je znao da će mi moje iskustvo mračnog, priprostog života pomoći da kasnije tražim Njegovo lice, da se želim promjeniti, i naći smisao, iz prazne školjke, i koristiti ono što sam naučio da blagoslovim druge sada i u kraljevstvu.

Ponovno se vratimo mom zamišljenom razgovoru između Boga i Sotone. Sotona: “Ne razumijem, Imao sam ga upravo tamo gdje sam ga želio — očajnog. Kako?” Bog odgovara: “Odgajaj dijete prema putu kojim će ići; i kad ostari, neće odstupiti od njega. On je sada potpuno moj. Moja moć i utjecaj su s njim. Ali sada kroz njegova iskustva i slabosti, zahvaljujući tebi, Sotono, on mi je vredniji nego ikad. Sve stvari rade zajedno za dobro!”

Mi svi imamo slabosti. Apostol Pavao je rekao u Rimljanima 7:15-20, “Zbilja ne razumijem što radim: ta ne činim ono što bih htio, nego što mrzim — to činim. Ako li pak činim što ne bih htio, slažem se sa Zakonom, priznajem da je dobar. Onda to ne činim više ja, nego

grijev koji prebiva u meni. Doista znam da dobro ne prebiva u meni, to jest u mojem tijelu. Uistinu: htjeti mi ide, ali ne i činiti dobro. Ta ne činim dobro koje bih htio, nego zlo koje ne bih htio — to činim. Ako li pak činim ono što ne bih htio, nipošto to ne radim ja, nego grijeh koji prebiva u meni.”

Ako je Apostol Pavao imao takve borbe iznutra, to nam daje hrabrosti da se nastavimo boriti.

Kako nas braća prihvaćaju kada smo veliki nered kakav sam ja bio? Kako slabi uče ispravno od pogrešnog? Kroz puno ljubavi strpljenje, i primjere, onih oko njih. Za mene, rani je primjer bio ubrzo nakon dolaska u Istinu, ja sam se bio preselio u Connecticut i živio sam kod Br. Richarda i Sestre Ane May Suraci 6 mjeseci. Svjedočio sam tome što znači posvećeni dom i brak. Bilo je to upravo ono što sam trebao. Kako ovi slabi uče ispravno od pogrešnog? Je li to trenutačno? Ne, treba vremena. Koliko? Ovisi o pojedincu.

Braća ne očekuju savršenstvo od drugih. Jeli to slika obnove svijeta u kraljevstvu unaprijed? Ja mislim da da. Hvala vam, braćo, za vašu strpljivost, strpljenje i ljubav prema djeci u Kristu!

### Druga Pitanja

Za one koji su se borili sa grijehom u svojim životima, možda neće biti lako držati pod kontrolom tjelesne sklonosti nakon što su bili pozvani. Apostol Pavao nam je to pokazao. Da li one iznenada nestaju kada oni postaju duhom začeti? Ne, ne nestaju. Međutim, kako pojedinac sazrijeva u Kristu one mog biti pobjedene Božjom milošću.

Hoće li nas naš Nebeski Otac alarmirati ukoliko skliznemo na naše stare putove? Da, zato što nas voli. Bez obzira koliko to bilo ponižavajuće ili sramno. Biti će to ono što mi trebamo kako bi smo se resetirali i još se više približili našem nebeskom Ocu za oprostjenje i snagu. Ti alarmi mogu biti prekretnice koje vode ka većoj vjernosti, i da budemo suosjećajni prema drugima.



*Oduprite mu se čvrsti u vjeri (1. Petrova 5:9)*

### (3) Koji Je Grijeh Najgori?

Vratimo se našem ranijem pitanju. Ja vjerujem da je odgovor u Hebrejima 12:1,4. “Zato dakle i mi imajući oko sebe toliki oblak svjedoka, odbacimo svako breme i grijeh, koji je za nas prionuo, i s ustrajnošću trčimo da dobijemo na trki, koja nam je određena ... Jer još se ne oprijeste do krvi boreći se protiv grijeha.”

Sav je grijeh pogrešan, ali koji je grijeh najgori? Grijeh koji je za nas prionuo, za mene, za tebe! Grijeh koji je u svakome od nas je najgori grijeh, ne grijeh u drugima. Želimo li biti vjernima, moramo ukloniti grijeh koji je u nama. Ako naš fokus nije na pravom mjestu, izgubit ćemo. Biti pobjednikom znači mrziti grijeh koji je u nama i ljubiti pravdu. Bog je rekao o Isusu, “Ljubio si pravdu, i mrzio si na bezakonje; zato te pomaza ... Bog tvoj uljem radosti većma nego drugove tvoje” (Hebrejima 1:9)<sup>1</sup>

Napravite popis svojih privatnih grijeha i slabosti i zamolite Gospodina da vam otkrije na čemu najviše trebate raditi. Napravite plan i nastavite se boriti. Postavite prepreke i ograde oko sebe kako bi ste izbjegli iskušenja. Mi svi želimo jednog dana čuti, “Izvršno, slugo dobri i vjerni.” Bogu neka je slava!

— Jonathan Benson

(1) Urednik: Članak sugerira da je najgori grijeh onaj koji je u nama. To nam pomaže da ne osuđujemo druge. Međutim postoji odgovor kojeg bi se moglo dodati. Bog smatra da je grijeh protiv svjetla gori od grijeha počinjenog u neznanju.

# Duhovno Ubojstvo

„Tko god mrzi brata svoga, ubojica je. A znate da nijedan ubojica nema u sebi trajnoga, vječnoga života.” (1. Ivanova 3:15).



**Ubojstvo je** rezultat ponašanja. Ponašanje je uzrokovano djelovanjem pet čimbenika zasebno ili u kombinaciji jedan sa drugim. Kada želimo promijeniti ponašanje mi trebamo promijeniti

jedan ili više od tih uzročnih čimbenika.

- Misli (dobre ili loše)
- Stanje Srca (zdravo ili nezdravo)
- Stavovi (dobri ili loši)
- Vjera (snažna ili slaba)
- Ostvarenja (velika ili mala)

Ti čimbenici mogu biti indeks, mjereći se kao visoki ili snažni, naspram niski ili slabi.

- Misli — odmjerene vjerovanjima (Psalam 139:17, 18)
- Stanje Srca — odmjereno riječima (Matej 13:24)
- Stavovi — indeks našeg duševnog stanja (Ivan 14:15, 20)
- Vjera — odmjerena djelima ili ostvarenjima (Jakov 2:17)
- Karakter — indeks naše duhovnosti (Matej 7:16)

Ubojstva se događaju svakih nekoliko minuta negdje u svijetu. To je jedan od najtežih, odvratnih, i napadačkih zločina koje netko može počinuti protiv drugog ljudskog bića. Mnogi rangiraju ubojstvo kao zločin broj jedan. Ukloniti nečiji život znači preuzeti ulogu Boga. Ubojstvo je zaista trostruki zločin.

- (1) Uklanjanje nečijeg života
- (2) Gubitak svog vlastitog život u procesu
- (3) Preuzimanje uloge Boga

Bog daje život i stoga ima pravo uzeti ga. Kada to netko drugi radi taj se igra Boga. Uzeti život nekome, ogrmna je tragedija. Ljudi će uraditi sve da ne izgube život.

Mi među braćom nemamo ubojice. Kao Gospodinov narod mi smo predani velikoj vrijednosti života: zaštititi ga, hraniti, i podržavati. Mi želimo jednog dana dobiti vječni život. Nijedan pravi vjernik ne želi se igrati Boga; mi nemamo pravo uzeti život.

## Duhovno Ubojstvo

Ako bi smo postavili pitanje koliko nas je mnogo ikada napravilo duhovno ubojstvo, bi li bilo ikoga među nama? Bi li naš odgovor za duhovno ubojstvo bio drugačiji? Netko može pitati, “što ti smatraš duhovnim ubojstvom?”

Razmotrimo to. 1. Ivanova 3:15 kaže, “Tko god mrzi brata svoga, ubojica je.” To su riječi Apostola Ivana. Može li mržnja biti toliko važnom? Može li mržnja biti toliko snažnom silom pa da ju se može nazvati ubojstvom? Prijatelji, to je važna stvar.

**Mržnja** je mentalno stanje gnušanja kod onoga koji vrijeđa. To je složena reakcija koja uključuje strah, nesigurnost, osvetu, i neprijateljstvo. Mržnja je snažna odbojnost, osjećaj loše volje, pojačan željom da se naudi ili naštetiti ili dokonča onoga koga se mrzi. Mržnja nije samo prolazno raspoloženje, već ustaljeni stav ili sklonost uma. Mržnja može odrediti ponašanje, čak i nesvjesnom motivacijom. Mi možemo mrziti a da to uopće i ne znamo. Promatraj ponašanje neke osobe i moći ćeš dijagnosticirati mržnju kao motiv. Ako znaš da je mržnja motiv, tada možeš predvidjeti ponašanje. Mržnja je djelo tijela (Galaćanima 5:9).

**Gnjev** može biti očitovanje mržnje. Uzgredno, gnjev prouzročuje visoki krvni tlak. Ako se često gnjeviš, onda ti je krvni tlak stalno visok. Evo dobre terapije. Riješi se gnjeva, bijesa, i neprijateljstva, i krni tlak će ti se sniziti.



Jakov: nebeska mudrost je čista, miroljubiva, blaga.

Mentalna i emocionalna svojstva povezana su sa dugovječnošću, dobrim zdravljem i životom. Evo nekih stvari koje bi smo trebali izbjegavati. Samosažaljevanje, gnjev, prkos, netolerancija, lažni ponos, sebičnost, pohlepa, okrivljavanje drugih, ravnodušnost, nezadovoljstvo, nestrpljivost, strah, samoprezir, zavist, prezir.

Svojstva koja bi smo trebali njegovati su — opraštanje drugima, opraštanje sebi, ljubav, razumijevanje, prihvaćanje realnosti, tolerancija, poniznost, služenje, velikodušnost, poštenje, samilost, zadovoljstvo, vjera, ne suditi drugima, briga za druge, zahvalnost. Ta će svojstva proizvesti radnost, snagu, smijeh, toplinu, ljubav, optimizam, korisnost, i svrhu.

Postoji također povezanost između dobrog karaktera i zdravlja. Loši karakteri imaju tendenciju uzrokovati loše zdravlje. Možda je to razlog zašto su toliki mnogi u svijetu često bolesni!

### Jedno Drugo Pitanje

Koliko li nas je ikada mrzilo? Koliko mnogo od nas je osjećalo odbojnost prema nekome sa snažnom emocijom? Možda ćemo imati ovdje neka priznanja, jer mržnja je postupanje nesavršenih ljudi. Mi smo svi to doživjeli. Neki mogu pošteno priznati da to i dalje ostaje s nama kao tjelesni impuls.

Znači li to da ste ubojica ako mrzite? Da li nam Apostol Ivan govori da nas ta emocija mržnje, koliko god da je učestala, prepredena, i ne može ju se kontrolirati, osuđuje kao ubojice? Ja ne mislim tako. Ispitajmo što nam Ivan pokušava reći i uhvatimo misao. Pogledajmo što Apostol ima na umu i koje pouke možemo naučiti kao članovi božanske obitelji.

1. Ivanova 3:15 iz New Living Translation čini Ivanovu poantu mnogo jasnijom. “Tko god mrzi brata svojega ili sestru ... ubojica je u srcu.” To pojašnjava stvar. Isus naglašava važnost srca u Mateju 15:19: “Ta iz srca izvire opake namisli, ubojstva, preljubi, bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke” (Jeruzalemska Biblija). U Mateju 5:28 on je rekao, onaj tko “s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu.” Nama se sudi po našim srcima. Srce je novo stvorenje u nama i mi moramo čuvati to srce sa našim životima.

Ne treba puno da vidimo mržnju posvuda oko nas. Mržnja umnožava mržnju, nasilje umnožava nasilje, i usamljenost umnožava usamljenost, u silaznoj spirali samouništenja. Zlo rađa zlo, prouzročujući ratove koji rađaju više ratova, gurajući svijet u krug mraka očaja i propadanja.

Hitler je mrzio Židove. Njegova je mržnja zarazila Njemački narod. Ta je mržnja donijela smrt za šest milijuna ljudi. Ta je mržnja generirala mržnju drugih. Drugi Svjetski Rat donio je uništenje od 17 milijuna vojnika



Br. Paul Mali, iz blaženog sjećanja, držao je praktične, oduševljeno iznešene, otrežnjavajuće pouke za naš Kršćanski život, izvor je bilo Sveto Pismo i iskustvo.

i 34 milijuna civila. Mržnja jednog čovjeka, Hitlera, donijela je uništenje milijuna ljudi.

Apostol Ivan je bio iskren kada je rekao, da tko god “mrzi brata svoga, ubojica je.” Ljubav poboljšava život. Mržnja umanjuje život. Također, onaj tko mrzi “ostaje u smrti” (1. Ivanova 3:14). Ovdje je opasnost za onoga tko gaji mržnju, za njegov vlastiti duhovni život i novi um.

Najnovije znanstveno razmišljanje je da postoje tri dijela uma — racionalni, emocionalni, i duhovni. Kada je jedno svojstvo snažno, ono nadmašuje ostale. Stoga će mržnja, kao emocionalni čimbenik, nadmašiti druge.

### Tri Biblijska Retka

Duhovni život znači novost života. Novost života rezultira iz oplodivanja duhom. Novi um je nazvan novim stvorenjem. Tri biblijska retka govore o duhovnom životu.

Jakov 1:18 — “Po svom naumu on nas porodi [novi život] riječju Istine da budemo prvina neka njegovih stvorova.” Istina postaje sjeme duhovnog života. Duhovni život proizlazi iz konzumiranja istine. Ako mi osuđujemo istinu neke osobe, mi osuđujemo upravo ono što im je dalo duhovni život.

Otkrivenje 3:5 — “i neću izbrisati imena njegova iz knjige života i priznat ću ime njegovo pred Ocem svojim i anđelima njegovim.” Novi život kad je jednom započeo zapisan je u knjizi života na nebu. To je identitet i ime. Ako mi povredimo ili osudimo identitet osobe, to je potez brisanja osobe iz knjige života.



Različnost je izvor ljepote.

1. Samuelova 10:6 — “Tada će na te sići duh Jahvin ... i promijenit ćeš se u drugog čovjeka.” Novi život je novi karakter, nova osoba. To je karakterni ugled. Ako mi osuđujemo karakter duhom začetog mi pravim atentat na njegov karakter.

Prema tome, novi um je novi duhovni život, koji se sastoji od četiri komponente, i živi je entitet. One su integrirane u mrežu. Ako uništite bilo koju od tih komponenti vi uništavate život.

- (1) Siste vjerovanja koji hrani novi život.
- (2) Ime sa ugledom.
- (3) Novi karakter.
- (4) Paket iskustava.

### Četiri izvora Mržnje

Razmotrimo neke od izvora mržnje, tog smrtonosnog načina razmišljanja.

**(1) Razlike.** Jedan izvor mržnje jesu razlike. Zapažite — one to mogu biti ako im mi to dopustimo. Razlike mogu proizvesti sukobe. Međutim, ono što je stvarno zanimljivo, razlike su također izvor ljepote budući su razlike prikaz Božjeg učenja o razlikama u svemiru. Razmislite da nas je stvoritelj stvorio bez ikakvih razlika. Ovaj bi svijet bio dosadan pa čak i robotski. Naš je stvoritelj vidio da će varijacije, promjene, i razlike dati Njegovim stvorenjima ljepotu i očaranost životu.

Tko želi raspravljati u vezi toga koji je cvijet najljepši u vrtu? Je li to ruža ili karanfil? Je li to ljiljan ili gardenija? Je li to tratinčica ili tulipan? Da li mislite da možemo riješiti ta pitanja? Nisu li svi oni predivni na svoj vlastiti način? Zašto ne možemo prihvatiti razlike kao nešto prelijepo?

Slično tome, tko želi raspravljati čije je bolje, moj način ili tvoj; moje preferencije ili tvoje; moji interesi ili vaši? Naravno, postoje trenutci kada moramo birati između

ispravnog i pogrešnog i mi bi smo se trebali boriti za ispravno. Ali nemojte biti previše iznenađeni ako je većina sukoba moje preferencije nasuprot vašima ili moj način nasuprot vašeg. Rimljanima 12:10 kaže, “Pretečite jedni druge poštovanjem!” Preferirati druge smanjuje preferencijalne razlike, drži stražu nad našim srcima, drži pod kontrolom sukobe s drugima, i čisti srce od mržnje i zlovolje.

**(2) Ljubomora.** Ljubomora je loša, ali kao rezultirajući produkt, mržnja može biti smrtonosna. Mi imamo četiri opažanja o ljubomori. (a) Ljubomora je emocija usko povezana sa zavisti, iako one nisu potpuno iste. Ljubomora rezultira od nekontrolirane zavisti. To je razlog zašto se moramo čuvati zavisti, i čak je eliminirati, jer može preći u drugu fazu ljubomore.

(b) Zavist prema drugima se javlja kada drugi imaju izvjesne prednosti, prilike, priznanje, i izvore koje mi nemamo. Ako zavidiš resursima koje bi tvoj brat mogao imati, i doživljavaš frustraciju stječući slične resurse, javlja se ljubomora, i mržnje je upravo iza ugla.

(c) Zavist je sklona mržnji prema pojedincu. Mi se moramo čuvati protiv nje. Skloni smo mrziti samu stvar koja izaziva osjećaj nedostatka unutar nas. Mi možemo razviti razrađena opravdanja za naš osjećaj nedostatka, i razviti osudu drugih kojima zavidimo.

(d) Zavist se može odnositi na vodstvo. Biblijski proces vodstva među nama dolazi iz Mateja 20:27. “I tko god hoće da među vama bude prvi, neka vam bude sluga.” Služba je put do vodstva. Nemoj zavidjeti onima koji služe, i ti isto možeš služiti! Ustinu rad u vinogradu je velik a radnika je malo.

Postoji daljnja opasnost u tom ozbiljnom pitanju ljubomore među Gospodinovim narodom. Ako mi vjerujemo da je Bog izabrao svakoga od nas (Ivan 15:16), da je Bog zadužen za razvoj svakoga od nas (Ivan 17), da će Bog na koncu procijeniti svakoga od nas (Matej 22:14), tada bi sve prethodne procjene, prethodne prosudbe, ili prethodna osuđivanja radila protiv Boga. Prijatelji, to je otrežnjavajuće. Bilo koja prethodna procjena umanjuje Božje djelo, odbija od onoga što Bog radi. Mi moramo dopustiti Bogu da dovrši ono što On želi u svakome od nas.

Treća je opasnost da mržnja ne pogađa samo omraženog, nego također i onog koji mrzi. Mržnja može utjecati na naš vlastiti duhovni život, zdravlje, i dobrobit. Ovdje postoji osobni interes. Mržnja može biti štetnija onome koji mrzi nego omraženome.

**(3) Laganje.** Daljnji izvor mržnje je laganje. Mnogi lažu a da i ne znaju za to. To je dio njihovog načina života. To je navika. Laganje znači govoriti lažno ili reći nešto što nije istina. Evo nekoliko primjera.

(a) Osoba kaže da ona može govoriti na pet jezika a sve što može reći je dobro jutro na pet jezika. To je laž pretjerivanja. (b) Osoba ne daje dobar razlog odbijanja prilike za službu. (c) Osoba glumi bolest kao izgovor da izbjegne ići negdje, na primjer na sastanak ili posao, to je laganje. To je odštećujuća laž.

(d) Kada osoba kaže svojoj ženi da kaže da je on vani kada je unutra je laganje. To potiče nekoga da laže za njega, zamjenska laž. (e) Kada osoba lažira informacije na državnim obrascima, kao što su socijalno osiguranje ili kvalifikacije za socijalnu pomoć, laganje je i nepoštenje. To je laž iskorištavanja. (f) Osoba daje lažnu izjavu čak da dobije prethodnu nepravdu, laž osvete.

Praktična definicija svetosti osobe je, biti lišen laganja. Svetost je istinitost. Svetost znači ne imati stigmu prijevare, laganja, ili nepoštenja. Kada Bog kaže da se očistimo i budemo sveti, On ne misli da se istuširamo, on misli da se trebamo osloboditi laži.

**(4) Ogovoranje.** Još jedan izvor mržnje je ogovaranje i klevetanje. Traća se o ljudima. Ogovaranje je isprazno govorenje, sitničarenje, i čavrljanje o stvarima druge osobe. Nije svo ogovaranje loše, kada pokazuje zanimanje i brigu za ljude i može biti način da se ubije vrijeme i često je bezopasno. Ali može biti osuđujuće.

Zašto ljudi ogovaraju? Jesi li se to ikada pitao? Mi vidimo nekoliko razloga. Prvo, nemaju što drugo za raditi (1. Timoteju 5:13). Mozak je organ i on mora funkcionirati na ovaj ili onaj način. Osoba razmišlja do 5000 misli svakodnevno. Ako ne učite, više ste otvoreniji za ogovaranje. Drugo, životi su im dosadni, potreban im je faktor uzbuđenja. Treće, oni imaju samo malo zanimanja, talenata, ili navika da s njima zaokupe svoj intelekt. Četvrto, oni možda imaju želju da savjetuju, istražuju, kore, ili prekoravaju, poput majki i očeva dok im djeca rastu. Oni ne mogu prestati biti majkama i očevima drugim ljudima.

Međutim što je ono što kod ogovaranja postaje opasno? Prvo, to znači baviti se sa djelomičnim informacijama, nepotpunim informacijama, iskrivljenim informacijama, i krivo kontruiranim informacijama. Mi to nazivamo glasinama. Mi možemo mentalno nadopuniti informacije koje nedostaju ali pogrešno.

“Nije li se to Br. Smith jučer bio parkirao na Putu 34 iza Policijskih patrolnih kola?” To nije dovoljna informacija. Ljudi žele znati kompletnu priču. “Što se je dogodilo?” “Ne znam. Mora da ga je policija zaustavila i da je platio kaznu za prekoračenje brzine.” To je to! Br. Smith je poznat da brzo vozi auto. On nije poslušan zakonima. Istina je zapravo, sve što je Br. Smith učinio bilo je da se zaustavi iza parkirane policijske patrole da kaže redarstveniku o onesposobljenom vozilu koje se je



*Dobrosviost je plod Duha. Gnjev je djelo tijela.*

nalazilo nasred puta. Ono što je opasno kod ogovaranja ili glasinama je da ljudi dodaju, što je laganje. Ljudi uzmu nečije ponašanje i to iskoriste da ukaljaju nečiji ugled, i tako daju ljudima ugled koji napada njihov karakter.

Još jedan razlog zašto je ogovaranje opasno je to što se to događa iza nečijih leđa. Oni nisu tamo da potvrde neki podatak ili da nadodaju informaciju koja nedostaje. Budući da osoba nije tamo počinje proces atentata.

### **Kleveta – Oružje Mržnje**

Kleveta je laganje s namjerom da se nekome naudi. Klevetnik želi upropastiti i uništiti nečiji ugled ili ime. Navest ćemo listu od osam sjemena klevete koja je potaknuta mržnjom.

(1) Klevetnik optužuje druge za greške za koje nisu krivi. (2) Klevetnik karakterizira nekoga na način na koji on to ne zaslužuje. (3) Klevetnik obeščaćuje drugoga. (4) Klevetnik izokreće ono što je netko drugi rekao kako bi to bilo nepovoljno za njega.

(5) Klevetnik može krivo prikazati, prikriti, ili potisnuti dio istine kako bi stavio nekoga u loše svjetlo. (6) Klevetnik će dati prepredene sugestije da stvori predrasude kod onih koji slušaju. (7) Klevetnik će uvećati ili preuveličati krivnju drugih. (8) Klevetnik će pripisati zle motive neosnovano.

Sjeme klevete može i iskvariti onoga koji govori, i napasti subjekt.

### **Uzvišeniji Standardi**

Standardi koje Bog stavlja na pozvane izuzetan su izazov. Ako mislimo da je Deset Zapovijed bilo izazov Izraelcima; ako mislimo da je Dekalog bio pretežak Izraelu; ako mislimo da je Zakon bio prezahtjevan za Židovski narod; to je ništa u usporedbi sa onim što Bog očekuje od svojih Izabranih. Deset Zapovijedi je bilo dano

Židovima, ali mi kao Kršćani imamo uzvišeniji zakon; zakon preko ljudskog. To je duhovni zakon koji je veći izazov od Dekaloga. Zašto slijediti taj uzvišeniji zakon?

(1) Sam Bog slijedi taj duhovni zakon i mi želimo biti slični Njemu. (2) Da bi nam bilo dano duhovno tijelo mi se moramo pokoriti duhovnim zakonima. (3) Sam Isus to očekuje od nas. U Mateju 5 — 7 Isus je rekao, “Čuli ste da je rečeno [ukazujući na Savez Zakona] — ali ja vam kažem [ukazujući na uzvišeniji duhovni zakon].” On je to rekao mnogo puta. Duhovni zakon nadilazi ljudski zakon.

### Sažetak

Ako oštetimo ime i ugled posvećenog duhovnog života, mi možemo naškoditi izvještaju u knjizi života. Ako naštetimo karakteru posvećenog duhovnog života, mi oštećujemo razvijanje novog stvorenja. Ako osuđujemo istinu o posvećenom duhovnom životu — osuda, ne neslaganje ili kritika — mi oštećujemo samo sjeme, koliko god krhko, koje proizvodi novi život.

Duhovni život posvećenog je najdragocjenija stvar u Božjim očima. To je doista jedini život kojeg Bog vidi na zemlji. Sve je drugo mrtvo. Duhovan je život krhak i može se lako slomiti. Budući je taj život svet Bogu, on



*Gdje postoji ljubav, kleveta je nezamisliva*

mora biti svet i nama. Ako mi učinimo bilo što neispravno ili ispravno, pravedno ili nepravedno, što prouzroči da netko napusti Istinu, mi radimo protiv Boga. Mi tako odbijamo od onoga što Bog radi. Mi ćemo odgovarati za to.

S druge strane, bilo što što činimo da hranimo novi život kojeg je Bog započeo, da ga navodnjavamo, poboljšavamo, pomažemo i podržavamo, mi radimo s Bogom. Mi dodajemo onome što Bog radi i mi smo dio Božjeg plana. Bog će nas sigurno blagosloviti.

— *Br. Paul Mali*